

DOBRE PRAKTYKI

nr 31 zima-wiosna 2021 r.

ISSN 2299-8926

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Innowacje w edukacji

AKADEMIA MŁODYCH TWÓRCÓW w ŁCDNIKP

Jesteśmy w gronie Orłów Edukacji!

Z radością i satysfakcją informujemy, że Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego po raz kolejny zostało laureatem ogólnopolskiego plebiscytu Orły Edukacji, co potwierdza przyznany nam dyplom i statuetka. Nagrodzono nas na podstawie ocen i opinii naszych klientów – nauczycieli i uczniów, którzy zarekomendowali nas w internecie, na portalach społecznościowych i branżowych.

Projekt Orły Edukacji został stworzony, aby wyłonić spośród wielu placówek i firm edukacyjnych takie, które są liderami w branży i aktywnie stawiają na rozwój, co przekłada się na zadowolenie klientów – podkreśla organizator plebiscytu, wrocławska firma Beautiful Company. - Orły Edukacji to wyjątkowa nagroda, którą mogą pochwalić się tylko najlepsze w kraju placówki, wyróżniające się profesjonalizmem i zapewniające najwyższą jakość usług edukacyjnych.

OD REDAKCJI

Wydawało się, gdy publikowaliśmy poprzedni numer DOBRYCH PRAKTYK, że sytuacja w związku z pandemią jest naprawdę zła. Obawiałem się, że będzie jeszcze gorzej, jeśli na czas nie zostaną wprowadzone obostrzenia. Wówczas dzienna liczba ujawnionych zakażeń była na poziomie 10.000 dziennie A teraz? Teraz jest ponad 30.000! Uczelnie szkoły i przedszkola nieczynne. Nauka tylko zdalnie. Zdalnie można uczyć się teorii, ale jak na przykład prowadzić zajęcia zdalne w szkole zawodowej gdzie konieczna jest praktyczna nauka zawodu?

Trzecia fala pandemii okazała się najsilniejsza jak dotąd. W dodatku z wysp brytyjskich przywleczona została do nas o wiele groźniejsza mutacja wirusa Ponoć szczepionki na „normalny” Covid na nią nie działają. Rząd rozważa wprowadzenie godziny policyjnej i zakazu opuszczania domów, zamknięcie

granic. Dawno to powinno być wprowadzone. Pamiętacie te policyjne radiowozy krążące rok temu po ulicach i nawołujące przez megafony do pozostawania w domach? A wówczas przypadków zachorowań było nie 30.000 ale najpierw kilkadziesiąt potem kilkaset... Czyżby pandemia nam spowzdediała?

Oświata ze wszystkich dziedzin naszego życia trzyma się jednak mimo wszystko najlepiej. Może kształcenie zdalne nie jest rozwiązaniem idealnym, ale póki co jedynym z możliwych. Pamiętajmy bowiem o słowach Jana Zamoyskiego: „takie będą Rzeczypospolite jakie ich młodzieży chowanie”. Kształcenia zaniedbać nie można choćby w tak trudnych czasach. Bo kto po nas, gdy odejdziemy, przejmie pałeczkę?

Jesteśmy z wami.

Wasz Redaktor Naczelny

W NUMERZE:

e-TTARGI EDUKACYJNE	3
XI WEEKEND Z TECHNOLOGIĄ INFORMACYJNĄ	4
Pomysł do upowszechnienia. Szkoła bez podręczników?.....	5
Kształcimy w zawodach przyszłości!	6
Nowe wydawnictwo. Najlepsi z najlepszych	7
VIII Forum Młodzieży Uzdolnionej Informatycznie	8
Całkiem nowa „Pedagogika”. Nowy podręcznik prof. B. Śliwerskiego	10
Jak uwolnić szkołę od systemu klasowo-lekcyjnego?	12
Angielski i historia w kształceniu zdalnym	14
Łączę dwie pasje - rozmowa z Justyną Stopnicką	16
Wiedza kształtuje menedżera - rozmowa z Martą Kołakowską	17
Nauczycielskie wiersze o prawach dziecka. Poezja po raz trzeci	19
Dobre praktyki w edukacji	21
Przygoda z językiem angielskim	22
Laboratorium językowe	22
Tutoring jako metoda wspierania ucznia	23
Pomysł do upowszechnienia: podróż z edukacyjnymi przygodami	24
SP 202: Drużyna marzeń	24
Międzynarodowy projekt DEKODUJEMY DYSLEKSJĘ	25
O doradztwie zawodowym w klasach I - III	25
Język rosyjski. O dyktandach w czasach pandemii	26
Zimowe harce na WF-ie.....	26
Worldskills Poland. Zaproszenie do eliminacji	27
Chyba mam dość, czyli o kształceniu zdalnym uwag kilka.....	28
O radości z uczenia i uczenia się	28
Kronika wydarzeń edukacyjnych	30

DOBRE PRAKTYKI Innowacje w edukacji

Wydawca:

Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego
ul. Kopcińskiego 29, 90-142 Łódź
www.wckp.lodz.pl
Adres redakcji:
90-142 Łódź, ul. Kopcińskiego 29,
e-mail: tomaszm.misiak@gmail.com
tel. 794 900 540

Redaguje zespół

Jacek Głębski (redaktor naczelny),
Tomasz Misiak (sekretarz redakcji, korekta)
Grażyna Adamiec, Krystyna Jankowska, Anna Koludo,
Beata Kwiatkowska, Janusz Moos, Anna Rostrygin.

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca oraz zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania dostarczonych tekstów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych reklam.

Cennik reklam:

moduł reklamowy całostronicowy
(185 x 250 mm) - 400 zł + VAT
moduł reklamowy 1/2 strony
(185 x 120 mm) - 250 zł + VAT
moduł reklamowy 1/4 strony
(90 x 120 mm) - 150 zł + VAT

Druk: HORNET sp. z o.o.

e-Targi Edukacyjne

BOGATA OFERTA, CIEKAWY SPOTKANIA

Dzięki inicjatywie i staraniom Urzędu Miasta Łodzi oraz Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego zorganizowane zostały e-Targi Edukacyjne - Łódź 2021, które ze względu na pandemię musiały zastąpić tradycyjne targi stacjonarne. Zaadresowano je przede wszystkim do uczniów klas ósmych szkół podstawowych, prezentując im informacje umożliwiające podjęcie trafnej decyzji o wyborze szkoły ponadpodstawowej i kierunku dalszego kształcenia. Organizatorzy uczynili wszystko, aby zaprezentować młodzieży jak najszerszą ofertę szkół ponadpodstawowych, zarówno liceów ogólnokształcących, jak i szkół zawodowych – branżowych i techników. e-Targi Edukacyjne - Łódź 2021 to wydarzenie, którego podstawowy cel stanowiło wszechstronne wsparcie młodzieży w podejmowaniu ważnych decyzji edukacyjnych i po prostu życiowych.

Zarówno do uczniów, jak też do nauczycieli i rodziców adresowane były liczne interaktywne konferencje, seminaria i warsztaty przygotowane w ramach targów przez Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego. Wymieńmy te najważniejsze.

Weekend z Technologią Informacyjną to mająca już swoją tradycję impreza okołotargowa, która każdorazowo obejmuje blisko 50 warsztatów metodycznych ukazujących możliwości posługiwania się najnowocześniejszymi technologiami informacyjnymi w organizacji procesu uczenia się. Tegoroczna, jedenasta już edycja prezentowała również efekty wdrażania

do praktyki edukacyjnej modelu Office 365, który znalazł wszechstronne zastosowanie w kształceniu zdalnym oraz procesy edukacyjne prowadzone w ramach Akademii Młodych Twórców, skupiającej uczniów szczególnie uzdolnionych, nastawionych na twórcze rozwiązywanie problemów.

Do rodziców, z natury rzeczy wspierających swoje córki i synów w wyborze dalszej drogi edukacyjnej, adresowana była konferencja ukazująca ich rolę w systemie doradztwa zawodowego. W ŁCDNiKP rodzice mogą stale korzystać z prowadzonego dla nich przez Ośrodek Doradztwa Zawodowego punktu konsultacyjnego i infolinii. Konferencja towarzysząca e-Targom Edukacyjnym - Łódź 2021 ukazała im znaczenie badań predyspozycji zawodowych, istotnych dla trafnego wyboru kierunku dalszego kształcenia. Zawody przyszłości zaprezentowała uczniom, rodzicom i nauczycielom konferencja dotycząca edukacji mechatronicznej. Możliwości współpracy międzynarodowej w zakresie edukacji najmłodszych przedstawiła konferencja na temat eTwinning, zorganizowana przez Pracownię

Edukacji Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej ŁCDNiKP. Do dyrektorów i nauczycieli Centrów Edukacji Zawodowej adresowana była ogólnokrajowa konferencja na temat organizacji edukacji zdalnej i uczenia się.

Za niezwykle ważną należy uznać konferencję dotyczącą kondycji psychicznej uczniów i nauczycieli w czasach pandemii. Rok nauki online jest specyficznym okresem w edukacji. Pojawiły się nowe problemy, a niektóre spośród występujących już wcześniej zdecydowanie przybrały na sile. Analizy stanu zdrowia psychicznego uczniów, ale również nauczycieli, podjęła się Pracownia Wychowania i Profilaktyki ŁCDNiKP, we współpracy ze Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespołem Opieki Zdrowotnej w Łodzi - Szpitalem im. J. Babińskiego oraz Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną nr 5 w Łodzi. Na konferencji omówiono sytuację zdrowotną nauczycieli w aspekcie radzenia sobie z emocjami i wypaleniem zawodowym. Podjęto także analizę problemów emocjonalnych uczniów pod kątem pracy pedagoga i psychologa szkolnego.

e-Targi Edukacyjne - Łódź 2021 to wydarzenie o istotnym znaczeniu dla całej łódzkiej edukacji. Organizatorzy mają nadzieję, że uczniowie, rodzice i nauczyciele wszechstronnie wykorzystają przygotowaną dla nich ofertę.

*Janusz Moos – dyrektor
Łódzkiego Centrum Doskonalenia
Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego*

Wybrane konferencje, seminaria i inne spotkania edukacyjne

Wybrane konferencje, seminaria i inne spotkania edukacyjne zorganizowane dla uczniów, ich rodziców i nauczycieli przez Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego w ramach e-Targów Edukacyjnych Łódź 2021 (łącznie 115 spotkań edukacyjnych)

Weekend z Technologią Informacyjną „Edukacja na wirtualnej ścieżce” (50 warsztatów metodycznych)

„Organizacja edukacji zdalnej i uczenia się” - konferencja ogólnopolska.

„Moje dziecko wybiera szkołę ponadpodstawową”

„Kondycja psychiczna uczniów i nauczycieli - konsekwencje czasów pandemii”

„Między tradycją a innowacją” - 1. Innowacja w szkole. 2. Nowatorstwo pedagogiczne a codzienność szkolna. 3. Tutoring, coaching - nowa filozofia kształcenia.”

„Wyjątkowe aplikacje dla nauczycieli - generator krzyżówek, Kahoot, Classroomscreen”

Cykl spotkań dla uczniów, rodziców i nauczycieli z obszaru doradztwa zawodowego

„Dobre praktyki kształcenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z wykorzysta-

niem elementów lekcji odwróconej”

Forum Dyrektorów Przedszkoli i Szkół Podstawowych

„Pobieranie filmów z serwisów internetowych i zarządzanie nimi w usłudze Stream”

„Zawody przyszłości”

„Jak usprawnić pracę nauczyciela przedszkole w oparciu o zasoby internetowe?”

Akademia Wicedyrektora - „Jak motywować pracowników? Motywowanie z wykorzystaniem narzędzi coachingowych”

„Ocenianie ucznia a skuteczność działań edukacyjnych nauczyciela”

„Otwarte na zamkniętym, czyli jak zaplanować, przeprowadzić i przygotować do omówienia lekcję otwartą w formie online w nowej rzeczywistości”

„Więcej gier i elementów ruchowych na lekcjach języka niemieckiego”

„Kreatywny nauczyciel=kreatywny uczeń.”

„Wskazówki metodyczne: motywowanie i angażowanie uczniów w uczeniu się matematyki. Przykłady zadań i sytuacji ilustrujące konstruktywistyczne podejście do nauczania-uczenia się matematyki.”

„Metody rozwijania kreatywności i samo-

dzielnego myślenia uczących się”

„Uczenie poprzez działanie, czyli metody aktywizujące w praktyce.”

„Debata oksfordzka - metody dyskusyjne na lekcjach języka polskiego”

Spotkania edukacyjne dotyczące badania predyspozycji zawodowych uczniów

Krzysztof Penderecki – „Rozmowy lusławickie”

„Przedszkolne inspiracje kluczem do wymiany doświadczeń i generowania nowych przedsięwzięć edukacyjnych”

„Tekstronika czyli jak połączyć teksty z elektroniką.”

Spotkania edukacyjne dotyczące rynku pracy Finał VIII Konkursu „Ja przedsiębiorca”

„Mediacje szkolne”

„O matematyce przy kawie”

„Metody i narzędzia aktywizujące na lekcjach historii i wiedzy o społeczeństwie”

„Tworzenie testów w aplikacji Forms”

„Jak uczyć programowania sterowników PLC z wykorzystaniem komórek pamięci”

„Od układu analogowego do internetu rzeczy”

„Układy napędowe współczesnych samochodów (hybrydowe i elektryczne)”

XI Weekend z Technologią Informatyczną

EDUKACJA NA WIRTUALNEJ ŚCIEŻCE

Aż 50 wirtualnych spotkań edukacyjnych - dwie sesje plenarne i 48 warsztatów – złożyło się na XI Weekend z Technologią Informatyczną, zorganizowany 19 i 20 marca 2021 r. przez Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego. Tym razem pod hasłem „Edukacja na wirtualnej ścieżce”, jakże aktualnym ze względu na pandemię. Wykorzystując możliwości Microsoft Office 365 Teams spotkało się online blisko 300 nauczycieli zainteresowanych dydaktycznym wykorzystaniem technologii informacyjnej – w większości z Łodzi, ale także z Pabianic, Zgierza, Brzezin, Głowna, Kutna, Łęczycy, a nawet Gdyni, Świnoujścia, Lublina, Wrocławia, Bytomia, Sandomierza, Strzelec Opolskich, Turku... Obecność uczestników z różnych stron kraju lokalnemu, w zamysle, wydarzeniu nadało rangę ogólnopolską!

Podczas inauguracyjnej sesji plenarnej wszystkich wirtualnie zgromadzonych powitał Janusz Moos, dyrektor LCDNiKP. Głos zabrali również niektórzy spośród honorowych gości wydarzenia. Prof. Marcin Gołaszewski, przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi, zwrócił uwagę na fakt, że ścieżka wirtualna to wyzwanie dla uczących się i nauczycieli. Piotr Szymański - wicedyrektor Wydziału Edukacji UML, ocenił że starania LCDNiKP o to, by „oswoić” nauczycieli, uczniów i rodziców z nowoczesnymi mediami to wspaniała inicjatywa. Piotr Patora – wicedyrektor Wydziału Rozwoju Edukacji, przedstawiciel Łódzkiego Kuratora Oświaty, podkreślił że XI Weekend z Technologią Informatyczną wpisuje się w potrzeby środowisk oświatowych w województwie łódzkim i nie tylko. Po dokonaniu syntetycznej prezentacji warsztatów, przygotowanych przez trenerów LCDNiKP, nauczycieli innowatorów i zaproszonych ekspertów, odpowiedzi na pytanie „Co jest ważne w edukacji zdalnej?” udzielił w swoim wystąpieniu prof. Jacek Pyżalski z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wprowadzając wnioski z wyników badań przeprowadzonych w 34 szkołach podstawowych i ponadpodstawowych podkreślił on, że infrastruktura technologiczna - narzędzia i programy to nie wszystko, równie ważne są bowiem takie wyznaczniki sukcesu lub porażki, jak dydaktyka, relacje międzyludzkie i zdrowie psychiczne.

Bezpośredniego organizatora XI Weekendu z Technologią Informatyczną - Ośrodek Nowoczesnych Technologii Informatycznych LCDNiKP, którego działania koordynuje wicedyrektor Anna Koludo, a organizuje kierownik Lidia Aparta - efektywnie wsparli partnerzy wydarzenia: Microsoft (partner strategiczny), Agraf (partner technologiczny) oraz Cortland, Fundacja Widzialni, Wydawnictwo Nowa Era, Stowarzyszenie Cyfrowy Dialog, Synapia, Vision Distribution, Meridian, Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji koordynująca programami Erasmus + i eTwinning, a także Akademia

Młodych Twórców. Wszystkim należą się podziękowania!

Program XI Weekendu z Technologią Informatyczną ukierunkowano na problematykę zdalnego kształcenia, nie ograniczono go jednak do niej. Znalazło się również miejsce dla zagadnień takich jak kodowanie i programowanie na każdym poziomie edukacyjnym, bezpieczeństwo w sieci, wykorzystanie narzędzi technologii informacyjnej przez nauczycieli różnych przedmiotów, wirtualne formy współpracy edukacyjnej, kształtowanie i wspieranie nauczycielskiej i uczniowskiej kreatywności. Innym słowy program skonstruowano tak, aby każdy uczestnik mógł znaleźć coś szczególnie interesującego dla siebie. Przekonuje o tym szczegółowy wykaz warsztatów, realizowanych w kolejnych turach w piątek, 19 marca i w sobotę, 20 marca:

- „Zarządzanie stroną internetową placówki oświatowej w sposób zgodny z ustawą o dostępności” – Przemysław Marcinkowski, Fundacja Widzialni;
- „Przepis na film edukacyjny, czyli Biteable w praktyce – Grażyna Bartczak-Bednarska, LCDNiKP;
- „Jak tworzyć interaktywne ćwiczenia i gry aktywizujące uczniów z wykorzystaniem platformy LearningApps?” – Maja Michałak, LCDNiKP;
- „OneNote - Twój notes elektroniczny. Udoskonalaj zasoby uczniom w Teams” – Tomasz Krupa, LCDNiKP;
- „Jak zrozumieć innych poprzez zrozumienie siebie - znaczenie temperamentu w wyborach zawodowych” – Ewa Koper i Marek Wilkowski, LCDNiKP;
- „Obrazkowy zawrót głowy, czyli jak współpracować w Canvie” – Joanna Krzemieńska, Szkoła Mikron;
- „Każdy może programować! Thymio - robot „mówiący” czterema językami” – Piotr Kaniecki, Agraf;
- „Czy można zobaczyć niewidzialne, czyli jak uczyć o tym, czego nie widać” – Maciej Gramza, II LO w Kaliszu i Vision Distribution;
- „Kreatywna lekcja z iPadem” – Marta Harat, Cortland;
- „S jak SharePoint, czyli co jest na samym dole Teamsów” – Artur Rudnicki, Zespół Szkół Technicznych w Radomiu, trener Microsoft”
- „Film, obraz i dźwięk jako medium edukacyjne w Office 365” – Jarosław Koludo,

LCDNiKP;

- „Jak działa sztuczna inteligencja? Programujemy sztuczny neuron” – Janusz Mazur, Nowa Era;
- „Skuteczna edukacja w każdych warunkach - monitor interaktywny Newline Atlas w kształceniu zdalnym i hybrydowym” – Jacek Dyśko, Agraf;
- „Kodowanie i programowanie online - przykłady gier i programów w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej” – Agnieszka Besser-Krysiak, Zespół Szkoły Podstawowej i Przedszkola w Czechach - Zduńska Wola;
- „Centrum Mistrzostwa Informatycznego - metoda z efektem wow!” – Krzysztof Jaworski, Cyfrowy Dialog;
- „Zbieranie informacji od ucznia w oparciu o narzędzia TIK” – Anna Życka, XVIII LO w Łodzi;
- „Co w trawie piszczy, czyli o integracji usług Office 365” – Anna Koludo i Jarosław Koludo, LCDNiKP;
- „Odzwierciedlenie obiektów z otaczającej nas rzeczywistości, czyli modelowanie 3D” – Sławomir Szaruga, LCDNiKP i Stanisław Polit, AMT;
- „Nowe ścieżki informacji - cyfrowe zasoby bibliotek regionu łódzkiego” – Barbara Langner, LCDNiKP;
- „Strona internetowa w WordPress online” – Katarzyna Koludo-Durkiewicz, XXV LO w Łodzi;
- „Kahoot - wyjątkowa aplikacja dla kreatywnych nauczycieli” – Katarzyna Skolimowska i Iwona Filipowicz, LCDNiKP;
- „Jak komputer reprezentuje liczby?” – Maciej Borowiecki, Nowa Era;
- „Jak uporządkować zasoby internetowe - wykorzystanie aplikacji Symboloo i PearlTrees” – Elżbieta Ciesiołkiewicz, LCDNiKP;
- „Bezpieczna komunikacja z rodzicami w przedszkolu” – Dorota Wojtuś, LCDNiKP;
- „Prezentacje w Office 365 narzędziem pracy zespołowej uczniów” – Anna Koludo, LCDNiKP;
- „Programowanie z robotem Maqueen i micro:bit łatwiejsze niż myślisz” – Lidia Aparta i Jarosław Koludo, LCDNiKP, współpraca firma Agraf;
- „W pracowni plakatu” – Mirosław Malinowski, Szkoła Podstawowa nr 36 w Łodzi;
- „Garść pomysłów na aktywizowanie uczniów podczas zajęć edukacji wczesnoszkolnej z wykorzystaniem podstawowych aplikacji na tablety” – Anna Czerwińska, Julia Twardowska, Społeczna Szkoła Podstawowa STO Łódź;
- „eTwinning – program i narzędzia do współpracy” – Alina Wujcik, ambasador eTwinning i Anna Rostrygin, LCDNiKP;
- „TINKERCAD - symulacje prostych układów elektronicznych” – Michał Durkiewicz, LCDNiKP;
- „Kształcenie przez poznawanie, poznawanie przez uczenie się” – Maciej Gramza, II LO

w Kaliszu i Vision Distribution;

- „20 trików z iPadem, które oszczędzą czas każdego nauczyciela” – Krzysztof Grabowski;

- „Wirtualna wycieczka po Centrum Administracyjnym Teams” – Damian Miros, Microsoft;

- „Podstawy programowania w C++” – Sławomir Szaruga, ŁCDNiKP i Stanisław Polit, AMT;

- „Prawo autorskie i darmowe strony z materiałami tekstowymi, obrazami, muzyką” – Barbara Langner, ŁCDNiKP;

- „Labdisc jako narzędzie wspierające rozwój ucznia” – Katarzyna Skolimowska, ŁCDNiKP, współpraca firma Agraf;

- „Co dalej z Erasmusem?” – Barbara Wrąbel, ŁCDNiKP;

- „Prosta i efektywna edycja zdjęć w Tuxpi” – Anna Rostrygin, ŁCDNiKP;

- „Poczuj chemię do technologii - kształcenie zdalne a zajęcia laboratoryjne” – Ludwika Kolec-Janiak, XXI LO w Łodzi;

- „Notesy zajęć w pracy zespołowej uczniów” – Anna Koludo i Lidia Aparta, ŁCDNiKP;

- „Integracja smartfonów z systemami rywalizacji współczesnych samochodów” - Jarosław Koludo, ŁCDNiKP;

- „Stream - biblioteka filmów w chmurze. Nie bądź zależny od Youtube. Pobierz, edytuj i udostępnij filmy edukacyjne zespołem” – Tomasz Krupa, ŁCDNiKP;

- „Zajęcia online z Mozabookiem” – Agnieszka Stefańska-Kaczan, Synapia;

- „Wakelet, czyli kolekcje na każdą okazję” – Marlena Kowalska, Katolicka Szkoła Podstawowa w Piotrkowie Trybunalskim.

Jak podkreśliła podczas sesji plenarnej podsumowującej wydarzenie Anna Koludo, wicedyrektor ŁCDNiKP, organizatorzy XI Weekendu z Technologią Informacyjną „Edukacja na wirtualnej ścieżce” przede wszystkim starali się to, aby program był ukierunkowany na potrzeby nauczycieli. I zrealizowali swoje zamierzenie, co potwierdzili uczestnicy, załączając że nie we wszystkich warsztatach mogli wziąć udział, gdyż były one prowadzone równolegle. Wiele ciepłych słów podsumowujących Weekend z Technologią Informacyjną przekazali jego uczestnicy wypełniając podsumowującą ankietę. Podkreślili możliwość wyboru wielu warsztatów zgodnie z ich zainteresowaniem, znakomitą atmosferę mimo zdalnej formuły, atrakcyjne tematy poszczególnych zajęć oraz profesjonalne przygotowanie prowadzących.

Warsztatowy charakter miało również zamykające cykl zajęć wystąpienie Marcina Gąsiorowskiego, przedstawiciela wydawnictwa kartograficznego Meridian. Zaprezentował on platformę multimedialną udostępniającą ponad 100 interaktywnych map edukacyjnych, nie tylko do nauki geografii i przekazał wszystkim uczestnikom XI Weekendu z Technologią Informacyjną kod upoważniający do 6-miesięcznego bezpłatnego korzystania z niej, jako upominek od firmy. Wirtualne mapy z pewnością pomogą edukacji odnaleźć się na wirtualnej ścieżce!

Anna Koludo, Tomasz Misiak - ŁCDNiKP

Pomysł do upowszechnienia

SZKOŁA BEZ PODRĘCZNIKÓW

Izabela Kowalczyk, która od 1 września 2019 r. pełni funkcję dyrektora Branżowej Szkoły Rzemiosła I Stopnia w Łodzi, jest absolwentką Uniwersytetu Łódzkiego, germanistką, nauczycielką języka niemieckiego. Ukończyła także studia podyplomowe z judaistyki, wiedzy o społeczeństwie, przedsiębiorczości oraz bibliotekoznawstwa i informacji naukowej. Doskonaliła się na kursach kwalifikacyjnych, między innymi z zarządzania oświatą. Poza tym jest trenerem w zakresie narzędzia diagnostyczno-rozwojowego FRIS Style Myślenia i Działania i trenerem wspomagania oświaty (ukończony kurs II stopnia). Jak widać, nieustannie poszukuje, pracuje nad sobą. Przez 18 lat była nauczycielem języka niemieckiego w III LO w Łodzi. Do historii tej szkoły przeszły takie jej działania, jak ratowanie koni przeznaczonych na rzeź i inne akcje na rzecz zwierząt, których jest wielką miłośniczką. W latach 2016 - 2018 kierowała Publicznym Gimnazjum nr 43, a następnie do 2019 r. - Publicznym Gimnazjum nr 40. Obecnie pracuje w szkole branżowej. Jako jej dyrektor przyjęła założenie, że kształcący się tu młodzi ludzie - nakierowani na szybką naukę zawodu, często obciążeni trudnymi przeżyciami szkolnymi i osobistymi - powinni mieć szansę dowiedzieć się w sposób niekonwencjonalny czegoś o świecie, a przede wszystkim o sobie samych. Burzy to powszechnie akceptowany porządek szkolny, oparty na pruskich jeszcze wzorach sprzed 200 lat, w niewielkim stopniu dopasowany do dynamicznie zmieniającej się współczesnej rzeczywistości. Tradycyjalny sposób podręcznikowego nauczania i uczenia się to przede wszystkim porażka w przypadku trudniejszych uczniów, a tacy właśnie chodzą do Branżowej Szkoły Rzemiosła I Stopnia. Dyrektorka Izabela Kowalczyk wprowadziła więc inne zasady: w szkole nie ma podręczników, wszyscy pracują metodą projektu, głównym celem kształcenia jest myślenie dywergencyjne. Na czym polega projekt? Otóż raz na dwa - trzy tygodnie ustala się temat przewodni dla wszystkich przedmiotów. Jeśli jest nim „woda”, to każdy nauczyciel wybiera z podstawy programowej to, co pasuje do tego tematu. Na przykład polonista: „Woda jako motyw literacki”, „Woda w przysłowiach i powiedzeniach”. A nauczyciel fizyki: „Dlaczego jajko tonie, a statek pływie?” Nauczyciel przygotowuje tyle tematów z przedmiotu, ile utworzy się grup uczniowskich. Uczniowie pracują w każdym projekcie w innej grupie, dzięki czemu kształtowane są ich kompetencje społeczne, doskonała komunikacja. Na zajęciach korzystają z internetu i zasobów biblioteki szkolnej. Na zakończenie projektu każda grupa prezentuje to, co przygotowała. Oceniane jest zaangażowanie wszystkich członków grupy i terminowe wywiązywanie się z zadanych prac, a także liczba źródeł, z których skorzystano i sposób przekazu. Każda grupa przygotowuje dla reszty klasy karty

pracy, a potem je sprawdza i wspólnie z nauczycielem ocenia. Ponieważ to młodzież jest aktywna, często pada pytanie: co robi nauczyciel? Otóż, w Branżowej Szkole Rzemiosła I Stopnia jest on mentorem/tutorem: pomaga przygotować kartę pracy, podpowiada jak „ugryźć” temat, przygotowuje materiały, rozwija pewne kwestie, tłumaczy nowe, niejasne zagadnienia. Jest do dyspozycji ucznia jako autentyczny mistrz. Dziś nikt już w szkole nie wyobraża sobie, że można kształcić inaczej, ale początkowo wcale nie było łatwo znaleźć nauczycieli skłonnych pracować taką metodą. Niektórzy mówili wprost, że wolą podręcznik, bo nie muszą się wysilać, inni nie chcieli uczyć się nowych rzeczy, a byli i tacy, którzy twierdzili, że to się nie uda. Jednak dyrektorka Izabela Kowalczyk uporczywie poszukiwała podobnych do siebie pedagogów - pasjonatów i na szczęście tacy się znaleźli. Zaufali jej i są razem do dziś. Wiecznie poszukują. Przychocą i pytają, jak podejść do jakiegoś zagadnienia, jak pracować. Wspólnie usiłują znaleźć rozwiązanie. Ale wcześniej musieli zmienić sposób myślenia, odzwyczaić się od tradycyjnych metod pracy, które dawały poczucie bezpieczeństwa... A może raczej jego iluzję, bo naprawdę to wpadnięcie w schemat jest niebezpieczne, dla nauczyciela i dla ucznia. Jednak żeby to zrozumieć, wszyscy potrzebowali trochę czasu. Bo uczniowie także na początku podchodzili sceptycznie, bez entuzjazmu do pomysłu takiej pracy. Łatwiej jest przecież napisać ściągę z podręcznika niż szukać i selekcjonować. Poszukiwanie informacji, łączenie faktów wymaga wysiłku większego niż noszenie podręczników. Dlatego średnio co dwa dni w gabinecie dyrektorki była uczniowska delegacja ze skargą, że to głupie, że nie wiedzą, jak pracować i gdzie szukać potrzebnych wiadomości. Mając absolutną swobodę, młodzież nie potrafiła z niej korzystać, nie umiała samodzielnie się uczyć. To porażka funkcjonującego systemu edukacji! Bo przecież nie uczniowie, którzy dość szybko przełamali wewnętrzne bariery i pokazali, że świetnie dają sobie radę z prezentacjami, makietami, plakatami czy... rapowaniem na zadany temat. Metoda myślenia dywergencyjnego, czyli takiego, które uczy szukania różnych dróg do rozwiązania problemu/zadania/projektu, po prostu się w szkole sprawdziła. Rozbudziła u uczniów naturalną potrzebę poszukiwania i działania na wielu płaszczyznach, „otworzyła” ich na radzenie sobie z nieprzewidywanymi sytuacjami, presją, stresem i pracą w grupie. A przecież są to umiejętności potrzebne w dorosłym życiu i w późniejszej pracy! Kiedy więc na koniec roku szkolnego dyrektorka Izabela Kowalczyk zadała uczniom i nauczycielom pytanie, jak będą pracować po wakacjach, to wszyscy zgodnie stwierdzili, że nie wyobrażają sobie powrotu do podręczników.

Elżbieta Kolczyńska - ŁCDNiKP

Atrakcyjne bezpłatne kursy w ŁCDNiKP: mechatronika i obrabiarki CNC

KSZTAŁCIMY W ZAWODACH PRZYSZŁOŚCI!

W nowoczesnych pracowniach mechatronicznych Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego osoby dorosłe z województwa łódzkiego mogą uzyskać kwalifikacje przyszłości wysoko cenione na rynku pracy. Zupełnie bezpłatnie, dzięki projektom współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Pierwsza edycja kursów rozpoczęła się w listopadzie i grudniu minionego roku, uruchomienie kolejnej jest planowane na czerwiec. Zajęcia są prowadzone w weekendy. W ramach kursu każdy z uczestników ma możliwość uzyskania certyfikatów potwierdzających osiągnięte nowe kwalifikacje. Nie jest wymagane wykształcenie techniczne! Są to kursy dla wszystkich dorosłych, mających ukończone 18 lat. Zarówno dla osób, które pracują w branży, jak i dla tych, które chcą zmienić zawód. A także dla osób aktualnie bezrobotnych. Zainteresowani mogą bezpłatnie kształcić się zawodowo w Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego w ramach dwu równie interesujących i równie atrakcyjnych projektów: „Obrabiarki sterowane numerycznie - nowe technologie dla Przemysłu 4.0” oraz „Mechatroniczne kwalifikacje dla Przemysłu 4.0”

- W Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego funkcjonuje Obserwatorium Rynku Pracy dla Edukacji, które monitoruje rynek pracy i odpowiada na pytanie, jakie kwalifikacje są dla niego ważne dzisiaj, jutro i pojutrze. Właśnie z tych badań rynku pracy wynikają wnioski dotyczące znaczenia kompetencji zawodowych, a w efekcie kwalifikacji zawodowych w takich obszarach, jak mechatronika oraz programowanie i użytkowanie obrabiarek sterowanych numerycznie CNC. Dlatego postanowiliśmy zaplanować kursy dla dorosłych w tych właśnie dwu obszarach, biorąc pod uwagę nasze wyposażenie oraz przygotowanie trenerów, konsultantów i ekspertów do prowadzenia zajęć - mówi dyrektor Janusz Moos. - Jednym z podstawowych warunków organizacji tych kursów są zasoby materialne. Otóż, zorganizowaliśmy wcześniej stacje techniczno-dydaktyczne dotyczące automatyki. Jest w ŁCDNiKP dydaktyczna zautomatyzowana linia technologiczna odwzorowująca linie technologiczne w dużych firmach. Jest laboratorium robotyki wyposażone w aż 10 robotów przemysłowych. Ta imponująca liczba świadczy o tym, że traktujemy ten obszar edukacyjny jako szczególnie istotny, czego dowodem jest także prowadzony przez nas wcześniej projekt Fabryka Robotów, który do konstruowania robotów szkolnych przygotowywał młodzież. Mamy laboratoria obrabiarek CNC: pierwsza z nich, produkcji szwajcarskiej, to był zaczątek edukacji w tym zakresie, natomiast najnowszym naszym wy-

posażeniem są obrabiarki amerykańskiej firmy Haas. Mamy stację techniczno-dydaktyczną nazwaną „inteligentny dom”, mamy akwatronikę, mamy mechatronikę, mamy mechatronikę pojazdową, mamy stanowiska dotyczące napędu elektrycznego, zarządzania produkcją... Oznacza to, że wyposażenie ŁCDNiKP, zgodnie z opinią ekspertów, odpowiada wymaganiom Przemysłu 4.0, dochodzimy do tych rozwiązań, które funkcjonują w różnego rodzaju organizacjach, firmach zachodnich. W związku z tym jesteśmy w stanie poprowadzić takie zmodularyzowane, interesujące kursy. Kierują nimi osoby funkcjonujące w ŁCDNiKP od wielu lat, między innymi Paweł Krawczak - kierownik naszej Pracowni Kształcenia Praktycznego i Artur Grochowski - mechatronik, z którym od dawna współpracujemy. Cieszymy się z tych kursów, bo one informują o tym, że nazwa jednej z naszych kluczowych jednostek organizacyjnych - Ośrodek Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego, oddaje istotę naszej działalności. Wierzmy, że te kursy przyczynią się do osiągnięcia kwalifikacji zawodowych przez uczestników, umożliwiając im znalezienie ciekawej pracy w nie tylko łódzkim przemyśle.

W projekcie „Obrabiarki sterowane numerycznie – nowe technologie dla Przemysłu 4.0” program kursu obejmuje: podstawy programowania i użytkowania obrabiarek CNC; użytkowanie obrabiarek CNC; programowanie tokarek CNC; programowanie frezarek CNC (łącznie 160 godz. zajęć) oraz doradztwo zawodowe (16 godz. zajęć). Każdy z uczestników tego kursu przystępuje do 2 egzaminów zewnętrznych potwierdzających ukształtowane umiejętności. Są to: egzamin certyfikujący osiągnięte kwalifikacje w obszarze użytkowania obrabiarek CNC, przeprowadzany pod nadzorem firmy Haas, oraz egzamin potwierdzający kwalifikacje w zakresie programowania obrabiarek CNC, przeprowadzany przez Izbę

Fundusze Europejskie Program Regionalny

Rzeczpospolita Polska

Łódź

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

WYKORZYSTAJ SZANSĘ!

UZYSKAJ BEZPŁATNIE KWALIFIKACJE PRZYSZŁOŚCI CENIONE NA RYNKU PRACY

„Obrabiarki sterowane numerycznie - nowe technologie dla Przemysłu 4.0”

„Mechatroniczne kwalifikacje dla Przemysłu 4.0”

ŁÓDZKIE CENTRUM DOSKONALENIA NAUCZYCIELI I KSZTAŁCENIA PRAKTYCZNEGO ZAPRASZA OSOBY DOROSŁE Z WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO DO UDZIAŁU W PROJEKTACH

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Rzemieślniczo-Handlową w Dreźnie (IHK: Industrie- und Handelskammer Dresden).

W projekcie „Mechatroniczne kwalifikacje dla Przemysłu 4.0” program kursu obejmuje: komponenty elektryczne stosowane w urządzeniach mechatronicznych; układy mechaniczne i napędy elektryczne; elektropneumatyczne i hydrauliczne obwody sterowania; podstawy układów cyfrowych i sterowniki PLC (łącznie 180 godz. zajęć) oraz doradztwo zawodowe (16 godz. zajęć). Każdy z uczestników tego kursu przystępuje do egzaminu Siemens Certified Mechatronic Systems Assistant, potwierdzającego ukształtowanie umiejętności z zakresu przemysłowych systemów mechatronicznych w Siemens Mechatronic Systems Certification Program.

Z pewnością warto wykorzystać szansę i uzyskać bezpłatne kwalifikacje cenione na rynku pracy. Szczegółowe informacje o kursach w ŁCDNiKP i wstępne zapisy: tel. 660-061-922, email k.jankowska@lcdnikp.elodz.edu.pl Zapraszamy!

Tekst i zdjęcie: Krystyna Jankowska - ŁCDNiKP

Aby zainspirować kolejnych pasjonatów...

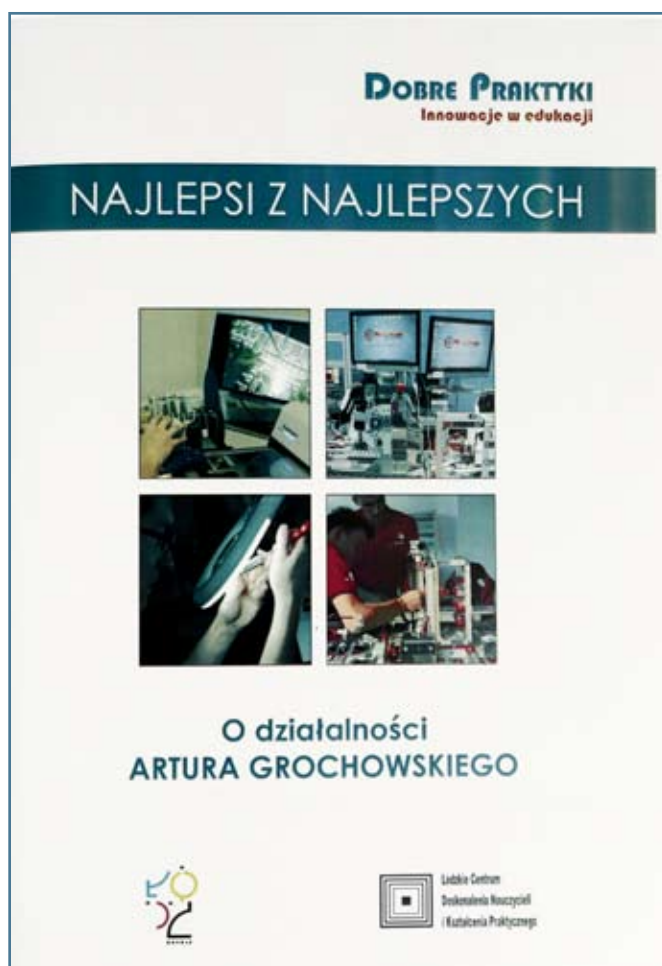
NAJLEPSI Z NAJLEPSZYCH

Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego podjęło inicjatywę publikowania serii zeszytów „Najlepsi z najlepszych”, będących uzupełnieniem periodyku „Dobre Praktyki. Innowacje edukacji”. Celem nowego przedsięwzięcia wydawniczego jest zaprezentowanie dorobku zawodowego twórczych, proinnowacyjnych nauczycieli i dyrektorów szkół, przedszkoli i placówek oświatowych, a także działalności na rzecz edukacji podejmowanej przez firmy i ich menedżerów. W pierwszych opublikowanych zeszytach prezentujemy działalność: Zbigniewa Muziewicza - twórcy wspaniałych witraży oraz unikatowej pracowni, zaplanowanej w sposób optymalny tak dla przedsięwzięć artystycznych, jak i edukatorskich w dziedzinie witrażownictwa; Katarzyny Skolimowskiej - kreatywnej i proinnowacyjnej nauczycielki biologii i przyrody, pracującej również z oddziałami bilingwalnymi, wielkiej orędowniczki szeroko rozumianej ekologii, w szczególności zdrowego trybu życia i ochrony zasobów wodnych, a także edukacji globalnej i technologii informacyjnej; Artura Grochowskiego - innowatora, mechatronika, człowieka kreatywnego, twórcy ciekawych rozwiązań technicznych, który współpracuje od wielu lat z LCDNiKP nad realizacją interesujących

projektów, ukierunkowanych na tworzenie warunków do osiągania przez uczących się kwalifikacji zawodowych w obszarach ważnych dla rozwoju nowoczesnych technologii i współczesnego rynku pracy, w szczególności kwalifikacji mechatronicznych. W kolejnych zeszytach, prezentując również znakomitych „najlepszych z najlepszych” - będziemy - jak zapowiada dyr. Janusz Moos we wstępie do publikacji otwierającej cykl - „spoglądali na edukację z różnorodnych perspektyw, starając się ukazać jej wielowymiarowość i udowodnić na konkretnych przykładach, że pojęcie społeczności edukacyjnej nie powinno być ograniczane do pojęcia społeczności szkolnej. Pokażemy bowiem, jak mogą służyć kształceniu nie tylko innowacje pedagogiczne i metodyczne, ale także organizacyjne i techniczne, nakierowane chociażby na tworzenie instrumentarium dla potrzeb prowadzenia procesów edukacyjnych. Przedstawiając naszych bohaterów - reprezentujących elitę osobowości zaangażowanych w edukację pojmowaną jako rodzaj misji społecznej - postaramy się ukazać w funkcji czasu, jak dana osoba doskonalila swoje umiejętności i co ciekawego dla edukacji uczyniła. Założeniem serii jest promowanie wieloaspektowej kreatywności w podejściu do problemów edukacyjnych, za-

równo we wszechstronnym wspieraniu edukacji, jak i organizowaniu procesów kształcenia na wszystkich poziomach i we wszelkich możliwych wymiarach. Szczególnie istotny cel publikowania zeszytów to z kolei zapoznanie całego środowiska edukacyjnego z niezwykle wartościowymi osiągnięciami nauczycieli, dyrektorów, pracodawców, przedsiębiorców, menedżerów... Warto je bowiem poznać, ażeby z nich skorzystać, gdyż korzystanie z dobrych wzorów i dobrych praktyk - jakkolwiek niekiedy trudne - zawsze jest pozytywne i satysfakcjonujące, a w wielu przypadkach po prostu konieczne. Podejmujemy inicjatywę publikowania niniejszych zeszytów, jako nowej serii wydawniczej, ponieważ zależy nam szczególnie na podkreśleniu, uwypukleniu siły płynącej z bezcennych przykładów zaangażowania w pracę edukacyjną bądź służącą edukacji przez tych, którzy nie bacząc na liczne wyzwania i trudności nie ustępują w doskonaleniu się, trwają przy swoich ideałach i realizują pasje. Mamy nadzieję zainspirować w ten sposób kolejnych pasjonatów do różnorodnych działań, sprzyjających kształceniu ukierunkowanemu na wyzwalanie kreatywności uczących się i pobudzanie ich edukacyjnej aktywności”.

Tomasz Misiak

VIII FORUM MŁODZIEŻY UZDOLNIONEJ INFORMATYCZNIE

Młodzi pasjonaci i mistrzowie informatyki spotkali się w grudniu 2020 r., ze względu na pandemię zdalnie, wykorzystując możliwości platformy Teams, na VIII Forum Młodzieży Uzdolnionej Informatycznie. Zorganizowała je, jak co roku, funkcjonująca od 23 lat w strukturze ŁCDNiKP Akademia Młodych Twórców, która jest - co podkreślił witając uczestników dyrektor Janusz Moos - unikatową w skali kraju społecznością edukacyjną ukierunkowaną na kształtowanie kreatywności. VIII Forum zaszczytliwi swoją obecnością: prof. Marcin Gołaszewski - przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi, prof. Małgorzata Niewiadomska-Cudak - wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej w Łodzi, dr Krzysztof Rychlicki-Kicior - absolwent AMT, dziekan Studiów Informatycznych w Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej w Warszawie oraz Piotr Patora - wicedyrektor Wydziału Rozwoju Edukacji Kuratorium Oświaty w Łodzi.

Dr Krzysztof Rychlicki-Kicior, zwracając się do młodych ludzi zaangażowanych obecnie w działalność Akademii Młodych Twórców, podkreślił, że czynne uczestnictwo w niej w latach 2002 - 2007 pozwoliło mu na podjęcie decyzji, co do kierunku przyszłej drogi zawodowej. Nawiązując do tych słów Sławomir Szaruga - konsultant ŁCDNiKP i koordynator AMT, wspominał, że „akademik” Krzysztof, wówczas uczeń Liceum Muzycznego, szybko zgłębiał tajniki programowania, a ukształtowane już umiejętności pozwoliły mu na prowadzenie zajęć dydaktycznych z młodszymi kolegami. Jako jeden z pierwszych z członków AMT działalność dydaktyczną połączył z pisaniem artykułów do profesjonalnych pism komputerowych i opracowywaniem książek z zakresu informatyki, wydawanych przez wyspecjalizowaną oficynę Helion. Za działalność dydaktyczną ŁCDNiKP przyznało mu certyfikat Innowatora Edukacji Informatycznej o numerze 1/2006. Natomiast jego działalność z zakresu IT została w 2007 r. wyróżniona przez firmę Microsoft przyznaniem tytułu Most Valuable Professional (MVP) z zakresu programowania wizualnego. Będąc już absolwentem AMT - studentem i doktorantem

Politechniki Łódzkiej, a później pracownikiem naukowym PŁ oraz Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności w Łodzi - Krzysztof Rychlicki-Kicior zawsze znajdował czas na niezwykle cenne merytoryczne spotkania ze zgrupowaną w niej młodzieżą. Za tę długoletnią społeczną działalność tutorską został uhonorowany 2018 r. przez ŁCDNiKP tytułem i certyfikatem Ambasadora Nowoczesnych Idei i Praktyk Pedagogicznych.

Sławomir Szaruga podkreślił w dalszej części swojego wystąpienia, że unikatową cechą Akademii Młodych Twórców jest umożliwienie jej członkom nie tylko pogłębiania zainteresowań informatycznych, ale także rozwijania działalności edukatorskiej. Członkowie AMT posiadający tytuły liderów młodzieżowych prowadzą bowiem zajęcia dydaktyczne ze swoimi rówieśnikami. W roku szkolnym 2020/2021 warsztaty przygotowali i realizują edukatorzy: Witold Kardas („Programowanie w Pythonie”) oraz Stanisław Polit („Programowanie w C++”).

Podczas VIII Forum Młodzieży Uzdolnionej Informatycznie, w ramach części plenarnej, przedstawiono szereg interesujących referatów. Mgr inż. Dawid Adamkiewicz, absolwent AMT, podkreślił w swoim wystąpieniu, zatytułowanym „Po co nam informatyka?”, że to informatyka właśnie projektuje i buduje systemy, na których oparta jest każda dziedzina współczesnego życia. Nie ogranicza się zatem do przetwarzania i przechowywania danych, czy tworzenia oprogramowań, ale jest istotą wszelkich działań, jakie podejmujemy dziś człowiek. Stanisław Polit, lider młodzieżowy AMT, w prelekcji „Oryginał i model - odzwierciedlenie obiektu z otaczającej nas rzeczywistości” przybliżył tajniki tworzenia modelu obiektu, który znajduje się w świecie realnym. Przy pomocy trzech przykładów o różnym stopniu trudności pokazał, jakie materiały potrzebne są do wykonania modelu (zdjęcia, wymiary, mapy satelitarne, rysunki techniczne), a następnie opowiedział o sposobach realizacji projektów. Michał Roguz, członek Twórczej Szkoły Komputerowej AMT, w referacie „Łączenie różnych technik kom-

puterowych w projekcie informatycznym” przedstawił programy komputerowe, wykorzystane podczas realizacji autorskiego projektu informatycznego dotyczącego historii samolotów. Modele samolotów zostały stworzone w programie Blender, niektóre samoloty narysowano w programie Paint, wszystkie wycięto w programach Gimp i Paint, a w programie Scratch stworzono animacje, gry i dialogi, które ubarwiono efektami muzycznymi. W efekcie projekt zdobył pierwszą nagrodę w konkursie „Historia kodem zapisana”. Tymon Kozanecki, członek AMT, wbrew tytułowi swojego wystąpienia - „Jasne i ciemne strony internetu” - skoncentrował się głównie nad przedstawieniem negatywnych aspektów sieci. Opowiedział o tym, jak łatwo złodzieje internetowi pokonują zabezpieczenia bankowe, często bazując na łatwowierności klientów podających swoje dane w odpowiedzi na sfigowane pytania e-mailowe. Wspomniał o internetowym handlu narkotykami, prowadzonym przez dilerów, którzy potrafią dotrzeć wszędzie, łamiąc mechanizmy ochronne i kontrolę rodziców nad dostępem dzieci do internetu. Przybliżył słuchaczom pojęcie „ciemnej strony Internetu” - społeczności hakerów i przestępców, zaznaczając, że ta część sieci to ponad 90 procent jej zasobów, sugerując, aby dla własnego bezpieczeństwa poruszać się wyłącznie „po jasnej stronie mocy” i apelując o wykorzystywanie internetu, będącego niezwykle przydatnym narzędziem, w sposób mądry. Mateusz Jabłoński, uczeń Społecznej Szkoły Podstawowej nr 1 Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Łodzi, w referacie „Wpływ mediów internetowych na rozwój zainteresowań” przedstawił drogę, jaką przemierza realizując swoje marzenie o zostaniu profesjonalnym sprawozdawcą sportowym. Pokazał, jak wykorzystuje tutaj nowoczesne technologie internetowe i mobilne oraz media społecznościowe, podkreślając, że umożliwiony przez nie kontakt pomiędzy użytkownikami o podobnych zainteresowaniach czy poglądach sprzyja - poprzez wymianę informacji, opinii i wiedzy - dobremu przygotowaniu się do prowadzenia relacji z wydarzeń sportowych.

Po zamknięciu części plenarnej dla 80 uczestników Forum zorganizowano warsztaty online z zakresu programowania w Pythonie w wersji podstawowej i zaawansowanej, które przeprowadził Witold Kardas oraz z zakresu programowania w C++ w wersji podstawowej i zaawansowanej, które przeprowadził Stanisław Polit. Podsumowując należy stwierdzić, że kolejne VIII Forum Młodzieży Uzdolnionej Informatycznie dało uczestnikom szansę na pogłębienie wiedzy i umiejętności, a przede wszystkim - na zaprezentowanie pasji i osiągnięć.

Sławomir Szaruga i Janusz Moos

Sławomir Szaruga - ŁCDNiKP

KWIACIARNIA

Łódzka

Pokolenia

Łódź, ul. Kopernika 65

tel. 511-570-510

Naturalne preparaty dla Twojego ogrodu

Naturalne preparaty BIO-GEN dzięki unikalnej recepturze, charakteryzują się wydajnością oraz bezpieczeństwem stosowania i stanowią skuteczną alternatywę dla produktów chemicznych, w tym środków ochrony roślin.

Doskonale nadają się do stosowania zarówno w małym ogródku, jak i dużym ogrodzie, sadzie lub szklarni

Produkty BIO-GEN są bezpieczne dla ludzi, zwierząt i środowiska

PRODUKT
POLSKI

www.bio-lider.pl

Podręcznik monumentalny, ale nie pomnikowy

CAŁKIEM NOWA „PEDAGOGIKA”

Jest to tak znaczące wydarzenie edukacyjne i edytorskie, że chociaż odnotowaliśmy je już w poprzednim numerze „Dobrych Praktyk. Innowacji w edukacji”, teraz wracamy do niego na naszych łamach. Po 16 latach od pierwszej edycji podręcznika akademickiego „Pedagogika” Wydawnictwo Naukowe PWN oddało do rąk czytelników jego poprawione i rozszerzone wydanie. Publikację przygotowano pod patronatem Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN oraz Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Jest przeznaczona, jak określa to wydawca, „dla studentów przygotowujących się do zawodu nauczycielskiego, dla nauczycieli odnawiających swoją wiedzę pedagogiczną oraz dla studentów rozpoczynających studia pedagogiczne”. Z pewnością sięgną po nią również przedstawiciele i adepci dyscyplin takich, jak psychologia, socjologia czy filozofia, a także osoby zainteresowane poszerzeniem swoich horyzontów pedagogicznych ze względu na pełnienie obowiązków rodzicielskich czy opiekuńczych. Krąg czytelników powinien być zatem bardzo szeroki. Także oczywiście z uwagi na fakt, że najwyższą merytoryczną jakość monumentalnego i wielowymiarowego dzieła gwarantuje redakcja naukowa luminarzy polskiej pedagogiki: profesora Zbigniewa Kwiecieńskiego i profesora Bogusława Śliwerskiego.

Profesor Zbigniew Kwiecieński, członek rzeczywisty PAN, prezes honorowy Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, badacz zainteresowany m.in. socjologią edukacji, pedagogiką społeczną i pedagogiką krytyczną oraz profesor Bogusław Śliwerski, przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN (2011-2019), wiceprzewodniczący Rady Programowej LCDNiKP, badacz zainteresowany m.in. teorią wychowania, pedagogiką i edukacją alternatywną, pedagogiką harcerską oraz polityką oświatową - koordynowali pracę 34 autorów, wybitnych ekspertów w zakresie poszczególnych subdyscyplin pedagogiki, reprezentujących najważniejsze krajowe ośrodki naukowe, takie jak Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu, Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Uniwersytet Zielonogórski, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Zespół autorski „Pedagogiki. Podręcznika akademickiego” tworzą oczywiście obydwaj redaktorzy oraz Mariola Chomczyńska-Rubacha, Iwona Chrzanowska, Agnieszka Cybal-Michalska, Adam Fijałkowski, Agnieszka Gromkowska-Melosik, Rafał Godoń, Bogusława Dorota Gołębiak, Teresa Hejnicka-Bezwińska, Wiesław Jamrożek, Dorota Klus-Stańska, Janina Kostkiewicz, Hanna Kostyło, Jacek Kulbaka, Joanna Madalińska-Michalak, Mieczysław Malewski, Zbyszko Melosik, Małgorzata Miksza, Bogusław Milerski, Marian Nowak, Renata Nowakowska-Siuta, Inetta Nowosad, Jacek Pyżalski, Krzysztof Rubacha, Barbara Smolińska-Theiss, Janusz Surzykiewicz, Tomasz Szkudlarek, Janusz Tarnowski, Wiesław Theiss, Danuta Urbaniak-Zając, Rafał Włodarczyk, Stefan Wołoszyn i Wiktor Żłobicki. Efektem wspólnej pracy tego szacownego, utytułowanego naukowo grona jest, jak określają to redaktorzy, publikacja będąca wprowadzeniem do pedagogiki, rozumianej jako wiedza akademicka,

nauka praktyczna dotycząca wspomaganie innych ludzi w ich uczeniu się i rozwoju, ale także jako mądrość i wrażliwość. Podręcznik akademicki „Pedagogika” - sugerują redaktorzy - może być poznawany nie tylko liniowo, „jak powieść”, ale zgodnie z wybraną przez czytelnika dowolną kolejnością, określaną przez jego zainteresowania i potrzeby. Każdy z rozdziałów stanowi bowiem odrębne dzieło, które dotyczy innego problemu.

Bogata treść podręcznika akademickiego „Pedagogika” została ujęta w trzyczęściową strukturę, którą wydawca określa jako „modułową”.

Część pierwsza - „Pedagogika jako nauka” - zarysowuje historię wychowania i myśli pedagogicznej, a także opisuje podstawowe subdyscypliny pedagogiki. Przedmiotem kolejnych rozdziałów są tutaj: pedagogika jako nauka, edukacja w galaktyce znaczeń, historia oświaty i wychowania, pedagogika pozytywizmu warszawskiego, pedagogika narodowosocjalistyczna, polski nurt krytyki totalitaryzmu, polskie koncepcje i kierunki rozwoju pedagogiki kultury (1918 – 1939), pedagogika socjalistyczna, teorie wychowania, teorie kształcenia, pedagogika wczesnej edukacji, pedagogika porównawcza, filozofia edukacji, pedagogika religii, pedagogika społeczna, pedagogika kultury, kultura popularna jako czynnik socjalizacji, pedagogika młodzieży, andragogika, cyfrowa pedagogika medialna, pedagogika specjalna, empiryczne badania ilościowe w pedagogice oraz empiryczne badania jakościowe w pedagogice.

Część druga - „Współczesna myśl pedagogiczna - prądy i kierunki” - przybliży główne założenia pedagogiki instrumentalnej, pedagogiki personalistycznej, pedagogiki egzystencjalnej, pedagogiki pragmatyzmu, pedagogiki antyautoritarnej, pedagogiki postmodernizmu, pedagogiki negatywnej, pedagogiki krytycznej, pedagogiki emancypacyjnej, pedagogiki międzykulturowej, pedagogiki Gestalt, pedagogiki ekologicznej, pedagogiki rekonstrukcjonizmu społecznego, pedagogiki anarchistycznej, a także utopizmu pedagogicznego.

Część trzecia - „Pedagogika reform edukacyjnych” - prezentuje pedagogikę „nowego wychowania”, pedagogikę waldorfską, pedagogikę Marii Montessori, pedagogikę Janusza Korczaka i pedagogikę planu daltonskiego, a ponadto rozważa zagad-

nienia takie, jak: edukacja a stratyfikacja społeczna, reformowanie oświaty w Polsce, szkolne środowisko ucznia się, kultura szkoły, proces kształcenia, nauczyciel, agresja i przemoc w szkole.

Ponieważ obecne wydanie udoszczelniono czytelnikom po upływie wielu lat od pierwszej edycji, podręcznik akademicki „Pedagogika”, dzięki staraniom redaktorów naukowych i wydawcy, stał się w znacznej mierze nowym dziełem. „Od pierwszego wydania podręcznika zaszyły tak dalekie zmiany w świecie, że większość naszych autorów dokonała znacznych korekt, uzupełnień, a nawet napisał od nowa tekst - podkreślają we wstępie prof. Zbigniew Kwiecieński i prof. Bogusław Śliwerski. - Zaprosiliśmy najlepszych ekspertów od subdyscyplin pedagogiki, które nie były omawiane w poprzedniej edycji, a mianowicie: współczesne teorie kształcenia (dydaktyka ogólna) oraz pedagogika wczesnej edukacji - Dorota Klus-Stańska; pedagogika społeczna - Barbara Smolińska-Theiss i Wiesław Theiss; pedagogika mediów - Jacek Pyżalski; pedagogika młodzieży - Agnieszka Cybal-Michalska; pedagogika porównawcza - Renata Nowakowska-Siuta; pedeutologia - Joanna Madalińska-Michalak; filozofia edukacji - Rafał Godoń i pedagogika specjalna - Iwona Chrzanowska. (...) Syntetyczne analizy paradygmatów badań pedagogicznych - jakościowych w ujęciu Danuty Urbaniak-Zając i ilościowych w podejściu Krzysztofa Rubachy, zachęcają czytelników do studiowania najnowszych rozpraw z metodologii badań w naukach społecznych. Zaproponowaliśmy do nowego wydania dotychczas nieobecne w wydawnictwach podręcznikowych nurty myśli pedagogicznej, jak pedagogikę anarchistyczną w ujęciu Bogusława Śliwerskiego i pedagogikę Gestalt napisaną przez Viktora Żłobickiego oraz studia badawcze uczonych, którzy poszerzają spojrzenie historyczno-problemowe na myśl pedagogiczną XX wieku: Jacka Kulbaki - dotyczące pedagogiki warszawskiego pozytywizmu, Adama Fijałkowskiego oraz Janiny Kostkiewicz - poświęcone pedagogice narodowego socjalizmu, Wiesława Jamrożka - będące syntetyczną rekonstrukcją pedagogiki reformy, Janiny Kostkiewicz o polskich koncepcjach pedagogiki kultury oraz o edukacji w galaktyce znaczeń - Zbigniewa Kwiecieńskiego. (...) Uzupełniliśmy [podręcznik] o cieszące się największą popularnością i efektywnością dydaktyczną koncepcje kształcenia montessoriańskiego (Małgorzata Miksza), inspirowane planem daltonskim podejście do kształcenia konstruktywistycznego (Bogusław Śliwerski), aktualny na świecie stan badań naukowych na temat kultury szkoły (Inetta Nowosad) oraz agresji i przemocy w szkołach (Janusz Surzykiewicz).”

Jakkolwiek „Pedagogika” to dzieło - z uwagi na objętość i bogactwo treści - monumentalne, z całą pewnością nie ma charakteru pomnikowego. Jest dziełem żywym, otwartym na społeczną i cywilizacyjną zmienność dzisiejszego świata. „Dziś już nie żyjemy w kraju ograniczonym od innych narodów i kultur. Przeciwnie, świat stał się otwarty i wspólny, przy zachowaniu odmienności różnych społeczeństw i kultur - podkreślają prof. Zbigniew Kwiecieński i prof. Bogusław Śliwerski, przekonani, że świadomość tego faktu „to początek dostrzeżenia i badania wielonurtowości pedagogiki współczesnej”.

Tomasz Misiak
Zdjęcie Ryszard Kuśmirek

„Pedagogika. Podręcznik akademicki” red. Zbigniew Kwiecieński, Bogusław Śliwerski. Wydawnictwo Naukowe PWN SA., Warszawa 2019.

Jak uwolnić szkołę od systemu klasowo-lekcyjnego?

Zamieszczamy w niniejszym numerze naszego czasopisma „Dobre Praktyki. Innowacje w edukacji” fragmenty wstępu do wspaniałej książki, której współautorem jest profesor Bogusław Śliwerski – wiceprzewodniczący Rady Programowej Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego, książki dotyczącej potrzeby uwolnienia edukacji z systemu klasowo-lekcyjnego. Albowiem system klasowo-lekcyjny to gorset, który niejednokrotnie blokuje tworzenie nowej jakości w edukacji, w taki chociażby sposób, że nie pozwala jej „zabrzmieć” projektami wykonywanymi przez uczniów.

Książka jest bardzo interesująca i chcemy przez opublikowane tutaj fragmenty wstępu ją zarekomendować.

Bogusław Śliwerski jest autorem wielu książek, ważnych dla pedagogiki i edukacji, naukowcem wybitnie twórczym jako profesor Uniwersytetu Łódzkiego, Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie i innych uczelni oraz jako przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, doktorem honoris causa multi, człowiekiem – instytucją. Podkreślmy, że Kapituła Konkursów Innowacyjnych Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego przyznała mu tytuły honorowe: Ambasadora Innowacyjnych Idei i Praktyk Pedagogicznych, Mistrza Pedagogii, Lidera w Edukacji, Homo Creatora, Organizatora Procesów Innowacyjnych i in. oraz najwyższe trofeum ruchu innowacyjnego w LCDNiKP – statuetkę Skrzydła Wyobraźni.

Sądzę, że zasługująca ze wszech miar na odnotowanie książka „Uwolnić szkołę od systemu klasowo-lekcyjnego” wpłynie na refleksję wielu pracowników systemu edukacji, nauczycieli szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Likwidacja systemu klasowo-lekcyjnego to trudne zadanie na przyszłość, jednak już teraz powinniśmy powszechnie stosować te techniki i metody, które motywują ucznia do samodzielnego uczenia się, robiąc wszystko, żeby edukacja konstruktywistyczna była w systemie edukacyjnym wszechobecna. Choć tak naprawdę edukacja konstruktywistyczna w pełnym tego pojęcia znaczeniu będzie mogła funkcjonować w praktyce szkolnej dopiero wtedy, kiedy system klasowo-lekcyjny zostanie rozluźniony.

**Janusz Moos – dyrektor
Łódzkiego Centrum Doskonalenia
Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego**

* * *

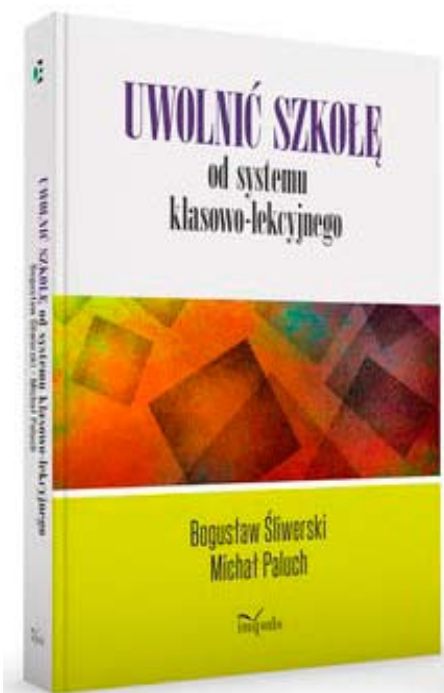
Nie pisalibyśmy tej książki, gdybyśmy byli przekonani, że rozwój polskiej edukacji zmierza w dobrym kierunku. Niestety, już nawet najlepsi nauczyciele, najbardziej oddani kształceniu dzieci i/lub młodzieży mają poczucie straconych kilkudziesięciu lat własnej pracy, zaangażowania i poświęcenia. Uczniom szkoła

Michał Paluch, Bogusław Śliwerski

kojarzy się z nudą, straconym czasem, poczuciem bezsensu, promowaniem konformizmu i oportunistycznym. Są też tacy, którzy przywykli traktować szkołę jako konieczność, którą trzeba zaliczyć i szybko o niej zapomnieć. Poczucie bezsilności towarzyszy również rodzicom, którzy pytając swoje dzieci o to, co było w szkole, często słyszą – jakże wymowne – NIC! Do tego głosu dołączają również [w swoich publikacjach] naukowcy, nie wahając się przed użyciem zdecydowanych metafor nazywających polski system edukacji rzeczywistością: „pozorów”, „iluzji”, „sprawców i ofiar”, a czas spędzony w szkole porównując do „spania w szafie na stojąco” (Maria Dudzikowa i Karina Knasiecka-Falbierska). Szkoła pojawia się również jako: „fabryka”, „klasztor”, „więzienie”, „wojna”, „wolny rynek” (Maria Dudzikowa i Maria Czerepaniak-Walczak) (...) Dominuje „chaos w dydaktyce”, „pop i folk dydaktyka” (Dorota Klus-Stańska), brak refleksyjności dydaktycznej grozi: „pasywizmem i dominacją zjadaczy chleba” (Joanna Rutkowiak), codziennością klasowo-lekcyjną są „szkolne blokady rozwoju mówienia”, „treningi schematyzacji myślenia”, a atmosferę w klasie oddaje apodyktyczne: „Nie mówić, nie słuchać, nie myśleć!” (Dorota Klus-Stańska i Marzenna Nowicka). (...) Bezkrytyczne podporządkowywanie się systemowi, manifestowanie uniżenia wobec silniejszych, nie ujawnianie własnego „ja” i stigmatyzacja myślących inaczej, to wciąż – mimo dojrzewającej demokracji – norma kulturowa definiująca szkolne role społeczne nauczyciela, ucznia i rodzica, wikłając je w patologiczne zależności. Podobną zależność zaobserwować można w „folwarcznej” relacji pracodawcy – pracownika, polityka – wyborcy, a nawet przedstawicieli kleru i wiernych. Jeśli można

mówić o jakiegokolwiek demokratyzacji relacji międzyludzkich w naszej współczesnej historii, to bynajmniej nie zawdzięczamy tego rodzimej kulturze szkolnej i akademickiej. Dlaczego tak się dzieje? I czy jesteśmy w stanie się z tego wydobyć? Powodów jest wiele i zapewne nie wszystkie zdołamy tu poruszyć. Dlatego książka składa się z dwóch niezależnych od siebie, ale uzupełniających się części, otwierających serię wydawniczą, która w formie kolejnych tomów powinna uchwycić problem inercyjności polskiej szkoły możliwie całościowo – przynajmniej w perspektywie, jakiej do tej pory nie uwzględniano. Pierwsza część niniejszego tomu poświęcona jest próbie wieloaspektowego zilustrowania stanu badań rzeczywistości klasowo-lekcyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem jej uwikłań politycznych i środowiskowych. W drugiej części wracamy do źródeł, a miejscami praźródła aktów poznawania i doznań z tym związanych, aby odtworzyć czym w istocie było nauczanie i między kim zachodziło. Tak opracowany materiał pozwolił nam określić stworzone pole badawcze, którego granice i pogranicza oddajemy w formie następujących pytań: Jak bardzo oddaliliśmy się od witalnego źródła dzielenia się wiedzą, w tym udzielania się własną osobowością? Jak bardzo spłyciliśmy poziom uczestnictwa we własnym i wzajemnym człowieczeństwie? Jak krzywdzące dla całych społeczeństw jest skoszarowanie kolejnych pokoleń w systemach klasowo-lekcyjnych? Jakie dewiacje osobowościowe mogą wyrastać na gruncie zaburzonej relacyjności między- i wewnątrzludzkiej, utrzymywanej się przez całe lata w toku „kariery” edukacyjnej? I w końcu, skąd się wziął system klasowo-lekcyjny i do jakich celów społeczno-politycznych był i jest wykorzystywany? Najczęściej jednak

wracamy do sentymentalnego pytania – jak to jest możliwe, że tak bardzo pragnęliśmy w latach 80.XX w. innej szkoły, innego państwa, innej edukacji, a wciąż nie przekroczyliśmy punktu zerowego, jaki zapowiadał przełom 1989 r. Po trzydziestu latach transformacji konieczne jest określenie powodów, dla których polskie szkoły nie są miejscami przyszłości

w świecie terażniejszości. Niewątpliwie, na pierwszym planie ujawnia się bezsilność środowisk innowatorów edukacyjnych wobec pseudoreform, których naczelnym celem jest kreowanie przez kolejnych ministrów samych siebie i partii władzy kosztem zaniedbywania rozwoju młodych pokoleń światłych nauczycieli i zainspirowanych poznawaniem światem uczniów. Ilekroć pedagogika podporządkowuje pryncypia swojego przesłania i działania jakiegokolwiek ideologii wnoszonej do edukacji przez partię rządzącą, jej służebność sprowadza się do dwóch ściśle powiązanych z sobą faktów: poddawania procesów edukacyjnych ocenie z punktu widzenia określonej ideologii jako kryterium zasadniczego, fundamentalnego, któremu wszystkie inne są podporządkowane, z czym mieliśmy do czynienia w pedagogice okresu PRL, albo do narzucania ideologii partii rządzącej, która w wyniku wolnych wyborów doszła do władzy. W wyniku tych procesów uważa się za stosowne narzucanie swojej ideologii części społeczeństwa, które podlega jej bezpośredniemu wpływom, a więc nauczycielom i wychowawcom jako odgrywającym rolę funkcjonariuszy publicznych oraz ich wychowankom realizującym pod przymusem administracyjnym powszechny obowiązek szkolny. W obu przypadkach mimo skrajnie odmiennych ustrojów politycznych na plan dalszy schodzą ponadczasowe, uniwersalne idee czy wartości paidei, jakimi są Prawda, Dobro i Piękno. Dodajemy do nich służbę (często

ofiarność), wolną wolę, zaangażowanie, dzielność, miłość i pasję działania. Używam słowa „MY”, bo książkę napisaliśmy wspólnie z młodszym o pokolenie Michałem Paluchem.

Książka nie powstałaby, gdybym nie spotkał kiedyś niepokornego studenta pedagogiki, który podczas branżowego seminarium stanął naprzeciw wielu dziekanów i prorektorów polskich uczelni pedagogicznych, wskazując (w oparciu o przeprowadzone przez siebie badania), na demoralizujące doświadczenia akademickie, w jakie wnikłano „pokolenie transformacji”, a w szczególności osoby czujące i przeżywające powołanie zawodowe. Młodzi adepci pedagogiki nie zdawali sobie wówczas sprawy, że ich niewiele starsze koleżanki i koledzy również toczą nierówną walkę o lepszą szkołę: na lekcjach, w pokojach nauczycielskich, wywiadówkach i w gabinetach dyrektorów. Wielu miało nadzieję – a ja wraz z nimi – że są pokoleniem wielkiej przemiany mentalnej, zrywu duchowego, organizacyjnego i programowego, „klas autorskich” i szkół alternatywnych. Jakże się myliliśmy w ocenie realnych szans na rekonstrukcję etosu nauczycielstwa polskiego i przywrócenia prawdziwego autorytetu nauczyciela i szkoły.

Bogusław Śliwerski

Bogusław Śliwerski, Michał Paluch, Uwolnić szkołę od systemu klasowo-lekcyjnego, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 2021.

Liceum Ogólnokształcące - GKJ dla młodzieży

Łódź, ul. Przybyszewskiego 43

(wjazd od ul. Suwalskiej 2/4)

tel. 42 231 34 34 kom. 508 309 571

www.gkj.edu.pl

Zajęcia dodatkowe:

- kosmetyka
- fryzjerstwo
- informatyka
- architektura
- turystyka
- fitness & wellness

Języki obce:

- angielski
- niemiecki
- hiszpański
- rosyjski
- francuski

NOWOŚĆ !!

Klasa dwujęzyczna z językiem HISPANISKIM
Klasa dwujęzyczna z językiem ANGIELSKIM
Preparatory class with POLISH for foreigners

Przedmioty odmienne, ale wcale nie tak odległe...

Angielski i historia - przydatne narzędzia do kształcenia zdalnego

Spowodowane pandemią zamknięcie szkół i wprowadzenie kształcenia zdalnego w całym kraju w marcu 2020 r. sprawiło, że polscy nauczyciele znaleźli się w trudnej sytuacji. Praktycznie z tygodnia na tydzień musieli przenieść cały swój warsztat pracy do wirtualnej rzeczywistości. Niełatwe wyzwanie stało się jednak motywatorem do poszukiwania nowych rozwiązań dydaktycznych oraz dostępnych w internecie narzędzi. Pragniemy zaprezentować niektóre z nich, wszystkie przetestowane na zajęciach języka angielskiego i historii lub wiedzy o społeczeństwie.

Pierwsze z tych narzędzi to używamy przez nas Kahoot!, który doceniłyśmy, zanim jeszcze placówki oświatowe w Polsce zostały zamknięte. W prosty sposób tworzymy na stronie create.kahoot.it testy jednokrotnego wyboru, które potem wykorzystujemy na zajęciach. Narzędzie jest na tyle intuicyjne, że choć napisane w języku angielskim, to historyk z podstawową znajomością tego języka poradził sobie z nim bez problemu.

Na zajęciach generujemy kod dostępu do danego testu, uczniowie na swoich prywatnych telefonach wpisują ten kod na stronie kahoot.com i... zaczynamy zabawę. Na tablicy interaktywnej (może być też zwykły rzutnik) wyświetlamy pytania, uczniowie udzielają odpowiedzi na swoich telefonach wybierając jedną z dwóch, trzech lub czterech opcji. Po każdym pytaniu tworzony jest swoisty ranking uczniów, z uwzględnieniem trafności i szybkości odpowiedzi na dane pytanie. To element grywalizacji: uczniowie starają się jak najlepiej i najszybciej odpowiadać na pytania, aby w rankingu piąć się w górę.

Narzędziem, które także stosowałyśmy jeszcze wprowadzeniem kształcenia zdalnego, jest Quizlet. To narzędzie, znane i powszechnie stosowane przez nauczycieli języków obcych do wzbogacania słownictwa, okazało się przydatne również na lekcji historii. W przypadku historii i wiedzy o społeczeństwie nauczyciel musi wprowadzić poświęcić sporo czasu na dostosowanie zagadnień, może jednak z powodzeniem oprzeć o to narzędzie całą lekcję lub określoną jej część. Należy przy tym pamiętać, że uczniowie mają konkretne oczekiwania, co do fiszek – najlepiej, żeby ich treść była bardzo konkretna, nie liczy się bowiem dla nich ilość fiszek, lecz w jasny sposób sformułowane zagadnienia z poszczególnych tematów.

Korzystamy również z aplikacji Mentimeter, która pozwala w czasie rzeczywistym tworzyć chmurę wyrazów z podanych przez uczniów na ich telefonach odpowiedzi. Na zdalnej lekcji języka angielskiego można wykorzystać ją do wirtualnej gry w „państwa – miasta”. Nauczyciel podaje kategorię (człowiek, dom, szkoła, praca, życie rodzinne i towarzyskie itd., zgodnie z podstawą programową) oraz pierwszą li-

terę, a uczniowie wpisują słowo z tej kategorii. Gdy wszyscy już skończą nauczyciel pokazuje, jakie mieli pomysły. Inną możliwością użycia Mentimeter jest wpisywanie końcówki zdania na lekcji języka angielskiego, na przykład w przypadku zajęć z trybów warunkowych. Na dole ekranu nauczyciel widzi na bieżąco, ilu uczniów udzieliło już odpowiedzi.

Z istotną pomocą w prowadzeniu lekcji na odległość przychodzi aplikacja Coggle - narzędzie do tworzenia map myśli, które za pomocą kształtów, kolorów, a także dodawanych zdjęć

wizualizuje wprowadzany na zajęciach materiał. Tworzenie map myśli sprzyja procesowi percepcji zagadnień dotąd nieznanych uczniowi, a dodatkowo w prosty sposób je systematyzuje. Dzięki Coggle tworzenie map myślowych staje się dużo prostsze, niż nam się wydaje. Co ciekawe, w przypadku obydwu tych narzędzi - Mentimeter i Coggle - po skończonej pracy jej wyniki mogą zostać zapisane i wysłane do zainteresowanych.

Po przejściu w marcu 2020 r. z pracy stacjonarnej do pracy zdalnej zaczęły się nasze intensywne poszukiwania nowych rozwiązań. Kahoot! okazał się niezmiernie przydatny w nowych warunkach, lecz wydawał się niewystarczający. Szczęśliwie uczestnicząc w licznych szkoleniach udało nam się trafić na dwa inne godne uwagi narzędzia: Bookwidgets i Padlet.

O ile Kahoot! bardzo dobrze sprawdza się do testów typu A,B,C,D, ewentualnie krótkich pytań otwartych, w przypadku dłuższych tekstów jest właściwie mało użyteczny. Dzięki Bookwidgets natomiast można umieścić w poleceniu dłuższy tekst i dowolną ilość pytań dowolnego typu, zarówno zamkniętych, jak i otwartych. Po stworzeniu ćwiczenia wysyłamy do uczniów link z zadaniem i czekamy na raport z ich odpowiedziami, który otrzymujemy na maila. Dla uczniów rozwiązywanie zadań w tej aplikacji też jest korzystne, gdyż zaraz po wysłaniu odpowiedzi dostają automatycznie informację, na ile pytań odpowiedzieli poprawnie, a w których się pomylili. Bookwidgets nie należy niestety do narzędzi łatwych w obsłudze, należy chwilę się nad nim pochylić, by nauczyć się tworzyć w nim ćwiczenia i zadania, ale trud jest zdecydowanie wart efektów.

Kolejnym wartym uwagi narzędziem jest dostępne na www.padlet.com narzędzie Padlet. Jest to swoista tablica, którą udostępniamy

uczniom i na której mogą umieszczać teksty, zdjęcia i linki do filmików. Na lekcji języka angielskiego uczniowie zostali na przykład poproszeni o umieszczenie na takiej tablicy życzeń wielkanocnych dla kolegów i nauczycieli. Wynik ich pracy trafił na stronę internetową szkoły. Wirtualna tablica jest przydatna również na zajęciach z wiedzy o społeczeństwie. Po zalogowaniu uczniowie mogą dodawać na niej istotne wydarzenia (np. w oparciu o „prasówki”) z określonego przedziału czasowego. Tworzy się w ten sposób swoista oś czasu, z informacjami, zdjęciami, filmami.

Nie sposób nie wspomnieć w tym miejscu o dość wygodnym w użyciu narzędziu, które dostępne jest w Microsoft Office, więc wszyscy pracujący na Microsoft Teams zapewne mają do niego dostęp. Mowa tutaj o MS Forms. Aplikacja Kahoot! jest przydatna, aby w sposób wielozmysłowy i szybki sprawdzić bieżącą wiedzę uczniów, jednak przy korzystaniu z niej trudno o zachowanie formuły pytań maturalnych. Bezkonkurencyjna jest tu natomiast aplikacja MS Forms, która umożliwia układanie testów, arkuszy i formularzy z pytaniami jednokrotnego wyboru i wielokrotnego wyboru, a poza tym daje uczniowi możliwość wpisania dłuższej wypowiedzi. Tworząc arkusz w tej aplikacji możemy wpisywać pytania z rozbudowaną treścią, dołączać teksty źródłowe, ikonografię, mapy, filmiki. Arkusze MS Forms sprawdzamy przez wygenerowanie pliku MS Excel, w którym tabelarycznie będą zamieszczone odpowiedzi naszych uczniów, z danymi autora konkretnej odpowiedzi. MS Forms wymaga więcej zaangażowania i czasu potrzebnego na przejrzanie odpowiedzi niż Kahoot!, ale zachowuje formę znanych nam ze szkoły sprawdzianów, a także udostępnia nauczycielowi informacje o godzinie rozpoczęcia i zakończenia wypełnienia formularza przez uczniów.

Przedstawione – i wykorzystywane przez nas – narzędzia do pracy zdalnej mobilizują każdego ucznia do czynnego udziału w zajęciach i pozwalają wykorzystywać w procesie dydaktycznym telefon komórkowy, który przestaje być uczniowską „zabawką” i staje się narzędziem do zdobywania i utrwalania wiedzy. Jesteśmy przekonane, że najważniejsze we współczesnej szkole jest podążanie za zmieniającym się światem. Szkoła zawsze była, jest i będzie, ale upływający czas i zmiany technologiczne powodują, że uczniowie zmieniają swój sposób uczenia się. Nauczyciel we współczesnej szkole powinien zatem nie tylko być strażnikiem tradycyjnych norm i zasad, ale także nadążać za pomocnymi w procesie dydaktycznym nowymi rozwiązaniami, które są tak bliskie uczniom.

Agnieszka Kubś - nauczyciel historii i WOS, Anna Palczyńska - nauczyciel jęz. angielskiego Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Kleszczowie Zdjęcie Pixabay

Jakość, marka, innowacyjność

*Zapewniamy naszym Klientom
efektywne rozwiązania rynkowe w
branży telekomunikacyjnej,
teleinformatycznej oraz energetycznej*

KONTAKT

ul. S. Kuropatwińskiej 16
95-100 Zgierz
tel. +48 42 656 40 98

info@grupatechnitel.pl
www.grupatechnitel.pl

ŁĄCZĘ W PRACY DWIE PASJE

Rozmowa Janusza Janysta z Justyną Stopnicką - muzykoterapeutką, instruktorką tańca, kompozytorką, nauczycielką w Centrum Zajęć Pozaszkolnych nr 3 w Łodzi

Janusz Janyst:

Z wykształcenia jest Pani muzykoterapeutką i pianistką. Jak spożytkowuje Pani w swojej obecnej działalności wiedzę i umiejętności wyniesione ze studiów w łódzkiej Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstusa Bacewiczów?

Justyna Stopnicka:

Przede wszystkim staram się całą swą muzyczną wiedzę, umiejętności i doświadczenie praktyczne przekazywać dzieciom oraz dorosłym jako nauczycielka tańca, prowadząc zajęcia dla dzieci z zespołu Dance Ma Sens w Centrum Zajęć Pozaszkolnych nr 3 w Łodzi, a także zajęcia dla seniorów w ramach projektu Akademia Wolontariatu Seniora. Jestem pomysłodawczynią i inicjatorką odbywającego się corocznie od 2018 r. Łódzkiego Konkursu Choreograficznego „Nakręć swój taniec”. Konkurs ten skierowany jest do dzieci i młodzieży w kategoriach wiekowych 7-10 lat, 11-15 lat i powyżej 15 lat, wszystkie trzy grupy wiekowe w kategoriach solo i duety taneczne (w roku 2020 ze względu na pandemię uwzględniona została tylko kategoria solo). Każdy uczestnik tworzy własną choreografię do wybranego utworu, nagrywa swój taniec na płycie CD lub DVD i dostarcza taki materiał do CZP nr 3.

JJ:

Czy można powiedzieć, że taniec stał się Pani kolejną - po muzyce - pasją?

JS:

Tak, z pewnością realizuję i łączę w pracy dwie pasje (choć ostatnio przeszkadza mi w tym pandemia). Od dziecka, niezależnie od nauki muzyki, marzyłam o ruchu. W rezultacie udzielałam się przez szereg lat jako tancerka. Najpierw związałam się z zespołem tańca Czarne Stopy, później uczestniczyłam w szeregu warsztatów i projektów tanecznych Grupy Skład. Jako tancerka, podczas Międzynarodowych Spotkań Artystycznych Eksperty - Zbąszyń 2016, brałam udział w spektaklu „Droga” grupy Widno, a następnie w spektaklu „Nie jest mi smutno, ale ubieram się na czarno”, który był improwizowanym przedstawieniem obejmującym taniec, dźwięk, wideo.

JJ:

Ale nie porzuciła Pani instrumentu i działalności muzykoterapeutycznej?

JS:

Prowadziłam warsztaty w Centrum Rehabilitacyjno-Opiekuńczym przy ul. Przybyszewskiego w Łodzi oraz w Domu Kultury Lutnia. Działam w dziedzinie muzykoprofilaktyki, mając podczas warsztatów dla seniorów okazję do grania na klawiaturze na żywo, na zasadzie improwizacyjnej, przy użyciu nowoczesnych technologii produkcji muzycznej. W 2018 r. podczas 7. wystawy członkowskiej Stowa-

rzyszenia Sztuka i Dokumentacja w Galerii Wschodniej w Łodzi brałam udział w performansie audio-wideo do wizualizacji Justyny Jakóbowskiej. Z Justyną Jakóbowską współpracowałam również przy „Podziemnej rzece” - projekcie dofinansowanym w ramach Stypendiów Artystycznych Prezydenta Miasta Łodzi, zrealizowanym w Parku Julianowskim.

JJ:

Jest Pani także kompozytorką...

JS:

Od paru lat tworzę kompozycje elektroniczne, które niejednokrotnie wykorzystywane są w różnego typu przedsięwzięciach i działaniach twórczych z zakresu sztuki wizualizacyjnej, w projektach interdyscyplinarnych, muzyczno-ruchowych. W Kipisz - przestrzeni Teatru Zamiast w Łodzi, będącej miejscem do działań twórczych obejmujących improwizację osobistą i jam session, stworzyłam dwa lata temu ścieżkę dźwiękową do wizualizacji i ruchu - uczestniczyły w tym dwie tancerki. Swego czasu zrealizowałam także wspólny projekt z łódzką Akademią Muzyczną - Kierunkiem Choreografii i Technik Tańca. Podczas wieczoru tańca odbywającego się w sali koncertowej uczelni zaprezentowaliśmy spektakl muzyczno-taneczny, do którego skomponowałam własną muzykę, z uwzględnieniem śpiewu. Zajmując się komponowaniem i nauczaniem tańca, studiowałam jednocześnie przez trzy lata w Akademii Dźwięku w Warszawie. Współpracuję z artystkami wizualnymi - absolwentkami łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych. W tym roku, w ramach stażu na nauczyciela dyplomowanego, stworzyłam trzy kompozycje: „Bezczas”, „Ocean” oraz „Silent”, uzupełnione publikacjami na temat terapii dźwiękiem.

JJ:

Jak by Pani określiła swój styl kompozytorski?

JS:

Moich kompozycji nie da się przyporządkować do określonego nurtu. Wykorzystuję często materiał konkretny - są to różne ciekawe dźwięki nagrane w terenie, w przestrzeni otwartej. Łączę je według mojej koncepcji z dźwiękami muzycznymi w obszarze cyfrowym. Podczas wykonania niejednokrotnie realizuję jedną ze ścieżek na klawiaturze na zasadzie improwizacyjnej. Współpracuję również z innymi artystami łódzkimi. W 2018 r. stworzyłam Apocalyptic Trumpets - interaktywną dźwiękową instalację na potrzeby Tashkent Biennale Museum of Arts w Uzbekistanie. Instalacja składała się z siedmiu czujników ruchu, reagujących na przemieszczanie się odwiedzających wystawę. Wspomnę również o udziale rok temu w multimedialnym projekcie Anthurium Sny, łączącym muzykę, śpiew,

wizualizacje i ruch. Miejscami działania były CZP nr 3 i Ośrodek Kultury Górna. Brałam też udział, przy współpracy z Fundacją Zdrowe Dzieciństwo, w projekcie „Bajecznie zdrowe historie”, zrealizowanym dzięki dofinansowaniu z budżetu Miasta Łodzi. Powstała bajka pt. „Dźwiękowy las”. No i muszę się pochwalić pierwszą nagrodą w konkursie dla kompozytorów muzyki elektronicznej w ramach Ciekawych Elektronik Music Festiwal 2019, do którego zgłosiłam 6-minutowy utwór „Inside”, a na finał przygotowałam jeszcze dwa 20-minutowe utwory. Ta nagroda stała się dla mnie zachętą do komponowania nowych utworów oraz pracy nad dalszym rozwojem artystycznym. Mam konkretne plany kompozytorskie, chciałabym komponować na przykład muzykę do filmów.

JJ:

Wywodzi się Pani z muzycznej rodziny - ojciec jest znanym muzykiem jazzowym, brat gitarzystą klasycznym...

JS:

Muzyka, między innymi jazzowa, od dziecka formowała moją świadomość. Wybitny talent i umiejętności taty - trębacza i pianisty grającego w prestiżowych formacjach jazzowych, a obecnie również komponującego, miały na mnie szczególnie wpływ. Ojciec był moim nieformalnym pedagogiem, a jazz ze swą bogatą melodyką, harmoniką i rytmiką w dużym stopniu mnie ukształtował. Ale odgrywała pewną rolę także klasyka gitarowa uprawiana przez brata. Zainteresowania muzyczne rozwijałam przy wsparciu duchowym mamy. Mam więc za co być wdzięczna rodzinie. Dziś, gdy jestem w pełni samodzielna, też chętnie słucham opinii moich bliskich.

Tekst i zdjęcie Janusz Janyst

WIEDZA SZLIFUJE MENEDŻERA

Rozmowa z Martą Kołakowską - generalnym menedżerem, dyrektorem sieci franczyzowej Pizzerii 105

Beata Wielkopolan:

Kreatywność, proinnowacyjność, jasne wartości etyczne, pracowitość i zgoda na bycie w procesie ciągłego uczenia się - tak syntetycznie można ująć źródła osobistego sukcesu zawodowego Marty Kołakowskiej, którego efektem jest dynamiczny rozwój sieci Pizzerii 105 w trudnych dla gastronomii czasach pandemii. Moją rozmówczyni jest generalnym menedżerem, dyrektorem tej sieci franczyzowej. Pani Marto, co jest źródłem Pani sukcesu?

Marta Kołakowska:

Nie nazwałbym tej drogi sukcesem. Sukces kojarzy mi się z zakończonym procesem, ja ustawicznie staram się rozwijać. Organiczna praca nad sobą i nad systemem franczyzowym daje mi satysfakcję na co dzień. Nie definiuję tego w ramach sukcesu, osiągnięcia. Jestem w drodze, uczę się i lubię ten proces...

BW: Pokora czy kokieteria? Sukces jest niezaprzeczalny, informują o tym fakty: kilkadziesiąt otwartych nowych lokali, wzrost sprzedaży w ostatnim roku. W czasie lockdownu restauracje walczą przecież o przetrwanie.

MK: Tak, cieszę się z efektów ciężkiej pracy zespołu i proinnowacyjnej strategii, która zadziałała. Dużo wcześniej przygotowaliśmy się na kryzys związany z pandemią, zanim jeszcze wirus pojawił się w Polsce. Obserwowaliśmy doniesienia z zagranicy oraz śledziliśmy decyzje rządzących w Polsce, dotyczące ochrony przed koronawirusem. Sieć przygotowała kilka scenariuszy logistycznych, zagwarantowała płynność w zaopatrzeniu wszystkich placówek i utrzymała ciągłość sprzedaży. Cały czas pracowaliśmy, aby problem przerwanych łańcuchów dostaw nie dotyczył naszych franczyzobiorców i stanęliśmy na wysokości zadania. Kreatywnym i innowacyjnym rozwiązaniem, błyskawicznie wdrożonym we wszystkich sieciowych lokalach, był tryb sprzedaży bezkontaktowej, czyli z bezpieczną dostawą do klienta oraz informacją o procedurach związanych z przygotowaniem pizzy, gwarantujących bezpieczeństwo i ochronę przed zakażeniem. Nasze rozwiązania zaimplementowano potem w branży. Zadziałała kreatywna promocja. Nasza akcja „Pizza dla Bohatera” zyskała wiralowy rozgłos w social mediach, zaangażowali się w nią ważni gracze rynku, np. Grupa Żywiec oraz wszyscy nasi franczyzobiorcy, centrala sieci, ale także rzesze klientów naszych pizzerii. Rozdaliśmy wiele pizz dla bohaterów, będących na pierwszej linii frontu walki z koronawirusem.

BW: Przybliżmy naszym czytelnikom ideę franczyzy...

MK: Franczyza jest sprawdzonym, przetestowanym przez franczyzodawcę, systemem sprzedaży produktów i usług, opartym na ścisłej i nieustannej współpracy pomiędzy prawnie i finansowo odrębnymi i niezależnymi przedsiębiorstwami, tj. franczyzodawcą i franczyzobiorcą. Istota tego systemu polega na tym, że właściciel marki nakłada na swoich partnerów obowiązek prowadzenia działalności zgodnie z wypracowaną koncepcją współpracy.

BW: Prosty sposób na zarobienie pieniędzy?

MK: Niezupełnie, w przypadku skorzystania z tej formy współpracy otrzymujesz jedynie przysłowiową wędkę, a ryby musisz złowić sam.

BW: Kto Pani dał wędkę? Jakie kompetencje zawodowe doprowadziły Panią na szczyt drabiny menedżerskiej w tak młodym wieku? Czy ułatwiła to formalna droga edukacji? Bo to, że Pani lubi się uczyć, już wiemy...

MK: Tak, edukacja formalna wspierała moje procesy uczenia się. Mam wykształcenie literaturoznawcze, ale na studiach zupełnie inaczej wyobrażałam sobie swoją drogę zawodową. Myślałam o pozostaniu na uczelni lub pracy w placówkach promujących kulturę. Niedoceniane studia humanistyczne moim zdaniem rozwijają horyzonty i wzmacniają miękkie kompetencje kulturowo-społeczne, które w biznesie często są kluczowe. Praca menedżera to kompilacja moich naturalnych i wyuczonych umiejętności. Jasne zasady moralne i wyznaczniki biznesu, który ma przynosić dobro drugiemu człowiekowi, nie tylko korzyść finansową jednej stronie, były mi

wpapane w domu rodzinnym, a zostały ugruntowane w Katolickim LO im. św. Królowej Jadwigi w Mariówce. Dużą wartością w samorozwoju były dla mnie studia MBA - Master of Business Administration w Instytucie Nauk Ekonomicznych PAN. Wiedza z tego poziomu studiów biznesowych szlifuje menedżera.

BW: Czym jest według Pani kreatywność i proinnowacyjność?

MK: Posłużę się znanymi definicjami. Kreatywność to zdolność człowieka do generowania nowatorskich, oryginalnych pomysłów na rozwiązywanie różnorodnych problemów praktycznych i poznawczych, z jakimi mamy do czynienia w naszym otoczeniu – domu, szkole czy pracy (za Krzysztofem J. Szmidtem). Natomiast postawy proinnowacyjne to cechy jednostki przejawiające się otwartością na nowe rozwiązania, m.in. umiejętnością uczenia się, gotowością do podejmowania ryzyka, krytycyzmem wobec zastanych schematów i standardów postępowania (za Ryszardem Drozdowskim). Ja tylko te powyższe definicje wdrożyłam do praktyki zawodowej...

BW: Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Beata Wielkopolan
- LCDNiKP

Zaprojektowany do działania

Seria TS2 – zaprojektowana od nowa konstrukcja typu SCARA

- Pierwszy całkowicie zamknięty robot 4-osiowy
- Unikalny cylindryczny obszar pracy
- Wyjątkowa szybkość i powtarzalność
- Podłączenie Ethernet Cat5e dostępne bezpośrednio dla narzędzi
- Zintegrowany system wymiany narzędzi

Stäubli – Experts in Man and Machine

www.staubli.com

FAST MOVING TECHNOLOGY

STÄUBLI

NAUCZYCIELSKIE WIERSZE O PRAWACH DZIECKA

W roku szkolnym 2020/2021 Przedszkole Miejskie nr 200 w Łodzi ogłosiło konkurs literacki dla nauczycieli pt. „Prawa dziecka”. Inspiracją był Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka, przypadający na 20 listopada. Wpłynęło kilkanaście prac, wszystkie publikujemy na naszej stronie internetowej (pm200lodz.wikom.pl), mając nadzieję, że zachęci to innych nauczycieli do spróbowania własnych sił w tworzeniu własnych wiersze, które mogliby wykorzystać w pracy z dziećmi. W literackich zmaganiach uczestniczyły: Bożena Kurzyńska (PM nr 55), Barbara Krysek (PM nr 146), Jolanta Daros (PM nr 233), Marzena Kuzeпа (PM nr 218), Mariola Hendrysiak (PM nr 107), Joanna Baranowska (PM nr 56), Karolina Zajac (PM nr 117), Paulina Wiśniewska (PM nr 146), Izabela Olbromska (PM nr 173), Agnieszka Krajewska (PM nr 173), Marzena Mikołajczyk (PM nr 88), Ewelina Litkowska

(PM nr 236), Kinga Stasiak i Anna Krzemieniwska (PM nr 4), Agnieszka Karga (PM nr 200) oraz Ewelina Kujawka (PM nr 200) i Joanna Wnęk (PM nr 200), które były koordynatorkami konkursu.

Przypomnijmy w tym miejscu, że najważniejszym dokumentem, który określa prawa dziecka, jest Konwencja o prawach dziecka - uchwalona w 1989 r. przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych i ratyfikowana w 1991 r. przez Polskę. Najważniejsze dla twórców konwencji są zasady: kierowania się zawsze dobrem dziecka oraz równości wszystkich dzieci wobec prawa. Polska ma bogatą tradycję związaną z promowaniem praw dziecka, związaną między innymi z działalnością i twórczością Janusza Korczaka. W tę tradycję wpisują się działania nauczycieli wychowania przedszkolnego, którzy w swojej codziennej pracy ukierunkowują dzieci na

świat wartości i wrażliwości na drugiego człowieka, uczą je mówienia o swoich emocjach, potrzebach czy relacjach z rówieśnikami, definiują z nimi pojęcia szczęścia, szacunku, bezpieczeństwa, w zależności od sytuacji i kontaktów społecznych. A nade wszystko po prostu obdarzają je uwagą. Jako organizatorzy konkursu życzymy wszystkim autorkom, aby podejmowane przez nie różnorodne działania edukacyjne, ukierunkowane na rozwijanie kompetencji społecznych dzieci w wieku przedszkolnym, umożliwiły przedszkolakom kształtowanie umiejętności kluczowych - niezbędnych do skutecznego uczenia się i zapewnienia dobrego startu w szkole.

Małgorzata Marczak - dyrektor PM nr 200
Ewelina Kujawka - PM nr 200,
Dorota Wojtuś - LCDNiKP

POEZJA PO RAZ TRZECI

„Słowo do słowa. Notatnik poetycki” oraz „Piosenka dla Łodzi i pięćdziesiąt innych wierszy” to tytuły tomików naszego kolegi Tomasz Misiaka, które już wcześniej oddaliśmy do rąk czytelników. Chwalili i ten pierwszy, debiutancki, i ten drugi. Zachęciło nas to do wydania trzeciego, zatytułowanego przez autora „Rzeczy ulotne”.

Można by powiedzieć również – rzecz różnorodna, ponieważ tomik zawiera liryczne miniatury, wierszowane humoreski, fraszki, bajki, ballady, teksty piosenek oczekujących na swoich kompozytorów, teksty piosenek już skomponowanych i nagranych na płytach...

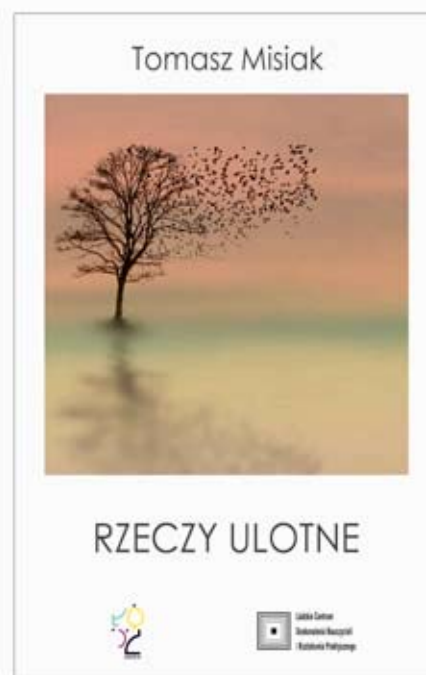
Co spaja w całość tę wielokształtną materię? Bez wątpliwości wyraźnie widoczna skłonność autora do refleksji. Tomasz Misiak z upodobaniem i konsekwencją nadaje swoim utworom refleksyjny charakter, nawet jeżeli czyni to z dystansem czy przymrużeniem oka, ujmując rzecz w niezobowiązującej, kabaretowej niemalże formie.

„Rzeczy ulotne” to efekt poetyckiego zastanowienia nad wieloma bardzo poważnymi, filozoficznymi wręcz kwestiami, takimi jak prawda, szczęście, duch, materia nadzieja, miłość, przemijanie, radość i ból istnienia... Czyżby więc tylko kwestią czasu miało być

porzucenie przez Tomasza Misiaka poezji na rzecz filozofii? Nie obawiałbym się tego. Myślę, że autor „Rzeczy ulotnych” jest wystarczająco - przytoczmy tytuł jednego z zamieszczonych w zbiorze utworów - „niepraktycznym mężczyzną”, by nadal pisać wiersze.

Janusz Moos – Dyrektor LCDNiKP

Tomasz Misiak: „Rzeczy ulotne”. Wydawnictwo i Pracownia Poligraficzna Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego, Łódź 2020

**KMM
OKNO**

**FABRYKA
OKIEN**

**PRODUCENT OKIEN I DRZWI
Z PCV I ALUMINIUM**

ROLETY-ZALUZJE

KMM „OKNO”

91-849 Łódź, ul. Inflancka 52

tel. 42 659 99 77

e-mail: biuro@kmmokno.pl

www.kmmokno.pl

Dlaczego warto poznawać „Katalog dobrych praktyk w edukacji”?

Katalogowanie i upowszechnianie dobrych praktyk edukacyjnych należy do szczególnie ważnych prac Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego. Już od 2013 roku wydajemy cyklicznie unikatowy w skali kraju „Katalog dobrych praktyk w edukacji”. Dobra praktyka to autorskie rozwiązanie nauczyciela lub zespołu nauczycielskiego, które jest nam zgłaszane przez osobę rekomendującą jako szczególnie cenny wyróżnik pracy edukacyjnej. „Katalog...” opracowujemy i publikujemy - tworząc wielostronnie przydatną, coraz bardziej rozbudowywaną, stale aktualizowaną bazę dobrych praktyk edukacyjnych - aby skutecznie informować całą społeczność edukacyjną o innowacyjnych działaniach, które wydatnie podnoszą jakość i atrakcyjność procesu kształcenia. Każdy z kolejnych zeszytów jest wizytówką twórczej pracy poszczególnych przedszkoli i szkół, wyrazem dążenia do utrwalenia, zarejestrowania oraz spopularyzowania najważniejszych i najciekawszych rozwiązań edukacyjnych. Nieodmiennie skutkuje pozytywną zmianą wizerunku placówki, satysfakcjonuje nauczycieli i zobowiązuje ich do dalszej koncentracji na kreatywności, aktywności, zaangażowaniu, umiejętności współpracy i odpowiedzialności za uzyskiwane rezultaty. Przede wszystkim zaś mobilizuje i inspirowanie Czytelników do podejmowania twórczych, innowacyjnych działań edukacyjnych, albowiem - jak stwierdza Janusz Moos, dyrektor Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego - „uczenie się od innych, refleksja nad wszystkimi funkcjami przedszkola i szkoły, pozaformalne osiągnięcie kompetencji, wdrażanie do praktyki różnych koncepcji pedagogiki humanistycznej (...) będą wzbogacane, doskonalone w wyniku studiowania opisywanych praktyk, zorientowanych na uzyskiwanie wysokich efektów uczenia się.”

Bieżący rok szkolny przyniósł cztery zeszyty „Katalogu dobrych praktyk w edukacji”. Zeszyt nr 26 ma charakter monograficzny, poświęcony jest bowiem w całości dobrym praktykom wdrażanym do praktyki edukacyjnej w trzynastu łódzkich przedszkolach. Są to Przedszkola Miejskie nr 9, 35, 58, 89, 101, 109, 110, 120, 176, 192, 202, 223 i 235. Zarekomendowała je Elżbieta Ciesiołkiewicz - doradca metodyczny wychowania przedszkolnego w ŁCDNiKP, która napisała we wstępie: „[Ten] zeszyt „Katalogu dobrych praktyk w edukacji” wypełniony jest w całości doświadczeniami nauczycielek przedszkola. Odnajdziemy tu relacje z wdrażania programów własnych oraz projektów edukacyjnych o różnorodnej tematyce, opisy ciekawych rozwiązań metodycznych (...), inspirujące pomysły na zaangażowanie rodziców w działalność przedszkola. Zamieszczone są tu także pierwsze doświadczenia z organizowania i prowadzenia edukacji zdalnej dla najmłodszych”. Zeszyt nr 27 prezentuje dobre praktyki edukacyjne, jakimi mogą się pochwalić łódzkie przedszkola (Przedszkola Miejskie nr 9, 56, 58, 89, 140, 202, 206, 228, 234, 235), Szkoły Podstawowe nr 94, 142 i 170, szkoły ponadpodstawowe - Zespół Szkół Samochodowych, Zespół Szkół Edukacji Technicznej, XLII Liceum Ogólnokształcące oraz Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy nr 1 w Łodzi. Własne dobre praktyki prezentuje także Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego. Jak stwierdzają we wstępie Janusz Moos i Grażyna Adamiec - redaktorzy zeszytu - przedstawione w nim rozwiązania edukacyjne ukierunkowane są na „proces poszukiwania informacji, prowadzone badania, realizowane pro-

jekty”, które „wzbogacają doświadczenia uczącego się, tworząc i poszerzając jego wiedzę”. W zeszycie nr 28 przedstawiliśmy działalność nauczycieli odnoszącą się do człowieka: ucznia, nauczyciela, innych osób. Pokazaliśmy proces tworzenia, od zrodzenia się pomysłu do jego zrealizowania. Zamieściliśmy tutaj opisy dotyczące pracy łódzkich przedszkoli, szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Są to: Przedszkola Miejskie nr 58, 123, 192 i 200, Szko-

- receptą na budzenie dziecięcych emocji, wyobraźni i kreatywności. Innowacja pedagogiczna” (Anna Oraczyńska, Magdalena Starosta, Magdalena Żak - PM nr 200 w Łodzi i Przedszkole nr 2 w Koluszach), „Prawa dziecka pomysłem na twórcze działania nauczycieli” (Małgorzata Marczał - PM nr 200). Szczególnie cenne są artykuły pokazujące, jak w praktyce realizowany jest postulat „szkoła uczy jak się uczyć”, oznaczający przygotowywanie

ly Podstawowe nr 29, 64, 158, 166, XLVII Liceum Ogólnokształcące, Zespół Szkół Geodezyjno-Technicznych i Zespół Szkół Techniczno-Informatycznych. Prezentujemy ponadto inicjatywy ŁCDNiKP, które mają służyć nauczycielom w przygotowaniu i doskonaleniu własnego warsztatu pracy, przede wszystkim pod kątem wymuszonego przez pandemię prowadzenia edukacji zdalnej, a także „pomysły do upowszechnienia” z zakresu strategii uczenia się. Zeszyt nr 29 zawiera przykłady działań charakterystycznych dla pracy w czasie pandemii, kiedy to tak brakuje nam współdziałania z szeroko rozumianym otoczeniem, trudnego do realizacji ze względu na obowiązujące standardy w zakresie ochrony zdrowia i wynikające z nich ograniczenia. Tym bardziej należy docenić pomysłowość i zaangażowanie nauczycieli, którzy - chcąc sprostać potrzebom wychowanków i wymaganiom samego systemu (realizacja podstawy programowej, przygotowanie uczniów do matury, egzaminów zawodowych, rekrutacja do szkół kolejnego szczebla) - proponują i wdrażają do praktyki edukacyjnej interesujące rozwiązania metodyczne, programowe czy organizacyjne. W przedszkolach są to: „Angielski bliżej nas - kultura i zwyczaje krajów anglojęzycznych. Innowacja pedagogiczna” (Aneta Czaplinska, PM nr 9), „Wspólne działania sposobem na integrację” (Małgorzata Kaczmarek, PM nr 47), „Święto Niepodległości inaczej” (Elżbieta Barabasz, PM nr 58), „Współpraca z rodzicami w czasie pandemii” (Urszula Lisiewska, Elżbieta Zuterek - PM nr 81), „Chleb. Co otrzymujemy z czego? - metoda projektów badawczych” (Ewa Adamiak, PM nr 101), „Innowacyjne z pasją” (Monika Kalkowska, Agnieszka Gal - PM nr 123), „Wykorzystanie elementów metody projektu w pracy z przedszkolakami” (Iwona Mosińska, PM nr 126), „Dni inne niż wszystkie” (Katarzyna Wankiewicz, PM nr 192), „Bajka ze skrzynki Kami

dzieci do uczenia się przez całe życie. Ich autorkami są Dorota Matuszewska-Temech (SP nr 64), której pasją jest ekologia oraz Mirosława Maj (SP nr 202), której pasją jest „uczenie uczniów uczenia się matematyki”. W 29. zeszytacie są również „pomysły do upowszechnienia”. Agnieszka Lange z Zespołu Szkół Salezjańskich w Łodzi opisała innowację „Ucząc się od najlepszych - poznanie systemów edukacyjnych Finlandii i Estonii”. Jadwiga Jezerna z Zespołu Szkół Politechnicznych w Łodzi przedstawiła ciekawe wydarzenie fotograficzne: „Razem, choć osobno...”. Ogólnopolski Konkursu „Zabawka edukacyjna” dla uczniów szkół podstawowych przybliżył Paweł Dawczyński, jego koordynator z ramienia Zespołu Szkół Techniczno-Informatycznych w Łodzi, natomiast Magdalena Makara z tej samej placówki zaprezentowała dwa bardzo interesujące projekty: „Słoneczne praktyki zawodowe” oraz TOP EDU. Zamieszczono również artykuły na temat metody projektów w kształceniu na odległość, (autorstwa Marii Stempel z ŁCDNiKP), koncepcji aktywnego uczenia się, skutecznej edukacji zdalnej. Zeszyt otwiera tekst Grażyny Adamiec o „Działalności innowacyjnej i eksperymentalnej w prawie oświatowym”.

Wszystkie „Katalogi dobrych praktyk w edukacji” dostępne są także w wersji elektronicznej, na naszej stronie internetowej ŁCDNiKP w zakładce „Dobre praktyki/Katalog” (poprzez link: <https://www.wckp.lodz.pl/content/dobre-praktyki-katalog>). Rekomendujemy ponadto inne publikacje ŁCDNiKP prezentujące dorobek nauczycieli, dostępne w wersji elektronicznej poprzez link: <https://www.wckp.lodz.pl/publikacje-lcdnikp>

Grażyna Adamiec, Tomasz Misiak - ŁCDNiKP

NIEKOŃCZĄCA SIĘ PRZYGODA Z JĘZYKIEM ANGIELSKIM

Zacznijmy od tego, że praca z dziećmi nie należy do łatwych. Wymaga ciągłego doskonalenia się, poszukiwania nowych metod. Ale pracując z dziećmi już wiele lat i nie wyobrażam sobie innego zajęcia. Obecnie pracuję z przedszkolakami. W mojej grupie wprowadzam dzieci w świat języka angielskiego w naturalny sposób, tak, aby stał się on ich częścią. Gdy dziecko od początku edukacji ma dostęp do języka angielskiego - ma otwarte drzwi do świata. Dlatego wplątam język angielski w każdą aktywność podczas zajęć dydaktycznych. Bo umysł dziecka chłonie wszystko jak gąbka. A ja chcę pokazać dzieciom, że nauka języka angielskiego nie jest wcale trudna ani straszna. W przedszkolu polega na spontanicznej zabawie. Do wprowadzania i utrwalania słówek czy zwrotów wykorzystuję więc w miarę możliwości: dowolne zabawy, posiłki, spacery, czas na sprzątanie... Natomiast podczas zajęć z języka angielskiego aranżuję zabawy ruchowe, muzyczne, zabawy z flashcards. Aby zajęcia były efektywne i interesujące, muszą wykorzystywać fajne pomoce dydaktyczne. Na przykład flashcards - karty obrazkowe, różnego rodzaju gry. Istotnym elementem są też piosenki, których w internecie jest teraz mnóstwo. Gotowe pomoce dydaktyczne, jakie można kupić - wiadomo - są drogie. Ale ja wykorzystuję jako materiał do samodzielnego wykonania różnych rzeczy łąпки ma muchy, kostki do gry, papierowe talerzyki, kolorowe kubeczki, nakrętki od słoików. Marzę o tym, aby mieć wśród swoich pomocy dydaktycznych maty Kiddo, ale one niestety są dość

kosztowne... Tymczasem więc chętnie korzystam z pomysłów, które pojawiają się na nauczycielskich blogach. Sporo ciekawych rozwiązań podsunęły mi też spotkania z cyklu „Inspirujące pomysły do wykorzystania na zajęciach języka angielskiego w przedszkolu”, organizowane przez Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego. Podczas zajęć mam na uwadze to, aby dzieci nie tylko słuchały, ale także mówiły. Rozwijanie umiejętności słuchania ćwiczę poprzez osłuchanie się z brzmieniem języka angielskiego, reagowanie na proste polecenia, zaś rozwijanie sprawności mówienia - poprzez powtarzanie za nauczycielem czy nagraniem, recytowanie wierszyków, śpiewanie piosenek, odpowiadanie na proste pytania. W kształceniu dzieci w wieku przedszkolnym bardzo przydatną i jedną z podstawowych metod jest tzw. TPR (Total Physical Response), czyli metoda reagowania całym ciałem. Małe dzieci mają zwykle ograniczone możliwości powtarzania za wzorem, często nie chcą mówić. Za to chętnie pokazują, że rozumieją, wykonując polecenia. Na przykład biegna na moją komendę „Run!”; dotykają paluszków u nóg słysząc słowa „Touch your toes!” czy też klaszczą w dłonie na sygnał „Clap your hands!” W ubiegłym roku szkolnym z grupą dzieci 5/6-letnich brałam udział w projektach e-Twinning: „Halloween Party” i „Zakodowane święta Bożego Narodzenia”. Celem pierwszego projektu było zwiększenie świadomości kulturowej o tradycjach Halloween w różnych krajach, zawieranie znajomości z innymi uczestnikami oraz

Granice mojego języka są granicami mojego świata
Ludwig Wittgenstein

możliwość obcowania z językiem angielskim. Efektem końcowym był tutaj film, w którym zaprezentowaliśmy prace dzieci oraz ich wypowiedzi w języku angielskim. W drugim projekcie przypomnieliśmy dzieciom tradycje bożonarodzeniowe i połączyliśmy tradycyjne zajęcia z kodowaniem i językiem angielskim. Obecnie jako nauczyciel dzieci 4/6-letnich biorę udział w pracach utworzonego w ŁCDNiKP zespołu zadaniowego ds. włączania języka angielskiego do praktyki przedszkolnej - Preschoolers Learn English, przez co wzbogacam swój warsztat pracy. We współpracy z Beatą Kwiatkowską - konsultantem ŁCDNiKP i koleżankami z łódzkich placówek rozwijamy także działalność Laboratorium Językowego. To właśnie dzięki takim ciekawym inicjatywom mogę mówić o mojej niekończącej się przygodzie z językiem angielskim!

Katarzyna Wankiewicz
Przedszkole Miejskie nr 192 w Łodzi

Projekt „Laboratorium językowe” w ŁCDNiKP

Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego organizuje cykliczne spotkania edukacyjne dla nauczycieli, którzy pracują z najmłodszymi uczniami na zajęciach języka angielskiego. W roku szkolnym 2020/2021 zainicjowano ponadto powstanie zespołu pod nazwą „Laboratorium językowe”, który grupuje innowacyjnych nauczycieli aktywnie poszukujących ciekawych rozwiązań dydaktycznych, nakierowanych na budowanie motywacji i rozbudzanie zainteresowania tej niezwykle wymagającej grupy wiekowej nauką języka angielskiego. Podczas spotkań w praktyczny sposób prezentowane są nowatorskie metody i kreatywne pomoce, będące doskonałą inspiracją do pracy z małymi dziećmi. Uczestnicy mogą wzajemnie konsultować swoje metody pracy, dyskutować

o nich, dzielić się doświadczeniami i wymieniać informacjami. Stworzenie przestrzeni do wymiany refleksji i pomysłów zaowocowało powstaniem interesującego projektu – „Słownik językowy”. Realizując go tworzono kreatywne pomoce do wykorzystania w edukacji językowej. Kolejne „Słowniki...” powstawały systematycznie, w sposób przemyślany dobierano tematykę, która dotyczyła między innymi zwierząt egzotycznych, owoców, warzyw, ubiorów. W efekcie dzieci znacznie szybciej zapamiętywały obce słówka i zwroty, a przede wszystkim uczyły się języka z ogromnym entuzjazmem, poprzez wspaniałą zabawę. Realizację projektu „Słownik językowy” od początku aktywnie wspierały nauczycielki: Paulina Lesiak, Ewelina Kaźmierczyk, Katarzyna Wankiewicz i Anna Sakrajda, dzieląc się

doświadczeniem i pomysłami. „Laboratorium językowe” ŁCDNiKP planuje kolejne projekty i zaprasza do współpracy wszystkich zainteresowanych nauczycieli.

Beata Kwiatkowska - ŁCDNiKP

Tutoring jako metoda wspierania rozwoju ucznia i efektywnej współpracy z rodzicami w edukacji wczesnoszkolnej

Zdajemy sobie sprawę z tego, że szkoła już od dawna nie jest jedynym miejscem edukacji. W czasie pandemii przestała być także miejscem centralnym i można powiedzieć, że ciężar odpowiedzialności za naukę został przeniesiony bezpośrednio na dziecko, które często wymaga także wsparcia rodziców. Ta nadzwyczajna sytuacja powoduje, że po raz kolejny nasuwają się istotne pytania dotyczące roli nauczyciela. W Społecznej Szkole Podstawowej nr 1 Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Łodzi od wielu lat, poddając refleksji metody wspierania ucznia, dochodzimy do wniosku, że organizując procesy edukacyjne, nauczyciel powinien być tutorem. Czy jest to możliwe także w edukacji zdalnej? Dzieci przychodzące do szkoły mają motywację do uczenia się i naturalną ciekawość. Często instynktownie dobierają sobie metody oraz potrzebne im pomoce do osiągnięcia danego celu. Tutoring, którego metodami oraz narzędziami się inspirujemy, daje podstawy do współpracy pomiędzy uczniem i nauczycielem. Pozwala wspierać dziecko, towarzyszyć mu w jego rozwoju i jednocześnie nie ograniczać jego drogi rozwoju. Jak mawia prof. Marek Kaczmarzyk, nauczyciel powinien „sprawować nad jego działaniami jurysdykcję”. A jak to robić w czasach edukacji zdalnej? Przygoda z tutoringiem w szkole STO w Łodzi rozpoczęła się 3 lata temu. Wtedy odbyły się kilkuweekendowe warsztaty dla wszystkich nauczycieli, które umożliwiły uzyskanie certyfikatu tutora. Każdy chętny nauczyciel przygotował swoją wizytówkę tutorską, która została umieszczona na stronie internetowej szkoły. Po zapoznaniu się z wizytówkami zainteresowani uczniowie - w porozumieniu z rodzicami - składali zgłoszenia, zawierające wstępnie określone obszary współpracy. Tutoring był wtedy adresowany tylko do uczniów od klasy czwartej wzwyż; nie mieliśmy jeszcze pomysłu ani narzędzi, jak wprowadzić tutoring w klasach młodszych, gdyż zdawaliśmy sobie sprawę, że dzieci młodsze mogą mieć problem z wyznaczeniem celów rozwojowych, a czasami nawet z odpowiedzią na pytanie o zainteresowania.

Nowe idee i koncepcje pojawiły się po szkoleniu z tutoringu rodzinnego. Szukaliśmy sposobu pracy z wszystkimi uczniami, a nie z wybranymi jednostkami. Chcieliśmy wspierać wszystkich, a nie tylko tych, którzy mają już sprecyzowane zainteresowania i są gotowi do wyzwań edukacyjnych. Pomocny okazał się pomysł cyklicznych spotkań w gronie trzech

podmiotów: rodzice - uczeń - nauczyciel, podczas których wspólnie rozmawialiśmy o ważnych z perspektywy dziecka wyzwaniach i celach, które mogą być realizowane w szkolnej codzienności. Zaskoczyło nas, że dziecko, które ma wsparcie i informację zwrotną od dorosłych, samodzielnie potrafi wyznaczyć swój cel oraz obrać drogę jego realizacji. Potrafi także stwierdzić, co należy rozwijać i udoskonalać. Określić to, co już umie lub stwierdzić, że chce wzmocnić obszar, nad którym musi intensywniej pracować.

Każdy z nauczycieli klas 0 - III pomagał uczniom określać cele w różnorodny, zindywidualizowany sposób. Nauczyciele uczący w „zerówce” i klasach pierwszych bardziej opierali się na informacji o predyspozycjach i zainteresowaniach dziecka uzyskanej od rodziców, zachęcając jednak dzieci do autorefleksji. W klasach drugich pomocna okazała się lektura „Drzewo do samego nieba” Marii Terlikowskiej. Każdy uczeń wyznaczał drogę do obranego przez siebie celu, którą symbolizowała drabina oparta o drzewo. Pozostałe dwa cele wyznaczali rodzice wraz z nauczycielem. Trzecioklasiści podczas warsztatów z rodzicami stworzyli model idealnego absolwenta trzeciej klasy, co stanowiło inspirację przy obieraniu długoterminowych celów. Niezależnie od wieku, każdy uczeń otrzymał od nauczyciela „kartę przypominającą”, na której zostały zwizualizowane cele, a ich obraz miał mobilizować go do systematycznej, codziennej pracy. W weryfikacji i omówieniu celów przeszkodziła nam pandemia i przejście na edukację zdalną. Utrudniony kontakt z uczniem i brak możliwości wzajemnych kontaktów sprawiły, że procesy przebiegały w niecodziennych okolicznościach, mniej sprzyjających stwarzaniu warunków do doświadczeń edukacyjnych. Okazało się jednak, że niektórzy uczniowie, pomimo niesprzyjających warunków, zrealizowali swoje cele. Po powrocie do szkoły we wrześniu zrelacjonowali swoją drogę do sukcesu. Wyrazili także chęć powtórzenia procesu z nowo obranymi celami w obecnym roku szkolnym. Każda taka dojrzała wypowiedź dziecka dawała nam nauczycielom motywację do dalszych poszukiwań i wiarę w to, że praca tutorska ma sens także w edukacji zdalnej, gdy stworzy się okazję do autorefleksji ucznia oraz włączy przynajmniej w część procesu także rodziców.

Kontynuujemy naszą pracę tutorską również w tym roku szkolnym, w czasie edukacji zdal-

nej. W listopadzie odbyły się spotkania online w gronie: uczeń - nauczyciel - rodzic. Z perspektywy rodziców forma indywidualnych spotkań wydaje się być bardziej wartościowa od tradycyjnych ogólnoklasowych zebrań. Taki rodzaj współpracy buduje relacje oraz ułatwia kontakt pomiędzy trzema najważniejszymi podmiotami w szkole. Poświęcenie czasu na zastanowienie się nad własnym dzieckiem, wzajemna informacja zwrotna daje rodzicowi pewność i gwarancję tego, że nam, jako wychowawcom, bardzo zależy na rozwoju ich dziecka, a to umożliwia stworzeniu systemu wzajemnego wsparcia. Takie spotkania pokazują rodzicom przede wszystkim mocne strony jego dziecka, a tym samym dodają dziecku pewności siebie. Dlatego istotne jest, aby podczas każdego spotkania dziecko mogło opowiedzieć o tym, co już potrafi, jakie ma zasoby i jak może wykorzystywać je w drodze do wybranego celu. Ewaluacja spotkań z rodzicami wykazała, że rodzicom zależy również na wskazaniu słabszych stron dziecka oraz pomocy w wytyczeniu drogi do pracy nad doskonaleniem tych obszarów. Zarówno dzieciom, jak i dorosłym dużo łatwiej przychodzi formułować cele dotyczące „kompetencji twardych”, które są mierzalne i łatwiejsze do weryfikacji. Jesteśmy jednak przekonani, że istotniejsze w rozwoju jednostki są „kompetencje miękkie”. Word Economic Forum w swoich raportach wykazuje, że znaczna część zawodów przyszłości jeszcze nie powstała, a zmiany w tym obszarze będą następować szybciej niż obecnie. Wydaje się jednak, że istnieją pewne uniwersalne kompetencje, postawy i umiejętności, które będą ważne w dorosłym życiu każdego absolwenta szkoły, m.in. rozwiązywanie złożonych problemów, myślenie krytyczne, kreatywność, współpraca, inteligencja emocjonalna, elastyczność poznawcza. O kształtowaniu ich warto dbać także na pierwszym etapie edukacji. Poddając analizie naszą dotychczasową pracę tutorską oraz jej założenia, wierzymy, że obrany przez nas kierunek działań pozwala kształtować u dzieci kompetencje i umiejętności, które pomogą im w przyszłości odnaleźć się w zmieniającym się świecie. Także obecnie, w czasie edukacji zdalnej, nie należy zapominać o tej perspektywie.

*Anna Czerwińska,
Julianna Twardowska,
Sebastian Wdowiak*

*- Zespół Edukacji Wczesnoszkolnej
Społecznej Szkoły Podstawowej STO w Łodzi*

Pomysł do upowszechnienia

METODA STACJI, CZYLI PODRÓŻ Z EDUKACYJNYMI PRZYGDAMI

Dotychczas w rubryce „Pomysł do upowszechnienia” zaprezentowaliśmy trzy metody i techniki sprzyjające rozwijaniu postawy twórczej. Dotyczyły one: gier dydaktycznych motywujących uczniów („Dobre Praktyki” nr 25/2019 s.13), rozwijania twórczego myślenia poprzez sesje Hot Work („Dobre Praktyki” nr 28/2019 s. 22) oraz Word Cafe jako techniki kreatywności („Dobre Praktyki” nr 30/2020 s.22).

Katalog metod i technik sprzyjających kształtowaniu aktywnych postaw uczniów jest jednak znacznie bogatszy. Kolejna metoda, którą zaprezentujemy teraz - jedna z grupy aktywizujących do pracy w grupie, określana jako „metoda stacji uczenia się” - wykorzystuje wiedzę o tym, iż najlepiej, bo aż w 90 procentach, zapamiętujemy to, co sami robimy lub czego aktywnie doświadczamy. Inspirując zatem (a w najgorszym przypadku zobowiązując) ucznia do prowadzenia poszukiwania i gromadzenia zasobów informacji, przetwarzania ich, wyjaśniania/rozwiązywania postawionego problemu, zaprezentowania efektów swojej pracy i samodzielnej ich ewaluacji, pobudzamy go do aktywności maksymalizującej zapamiętywanie. Metoda stacji uczenia się (inaczej: stacji zadaniowych/stolików zadaniowych) może być wykorzystywana do poznawania nowych treści i kształtowania

umiejętności lub do utrwalania i porządkowania wiadomości. Jej celem jest rozwój samodzielności uczniów w procesie uczenia się poprzez działanie.

Jak przygotować zajęcia prowadzone metodą stacji oczenia się? Oto kilka praktycznych wskazówek:

1. Jedna ławka to jedna stacja, numerujemy je, np. Stacja nr 1, Stacja nr 2...

2. Na lekcji poprzedzającej pracę tą metodą komunikujemy uczniom, na czym ona polega i wyjaśniamy wątpliwości.

3. Przy każdej stacji umieszczamy instrukcję wykonania zadania.

4. Stacje nie powinny ograniczać uczniom możliwości wyboru formy pracy; mogą oni pracować indywidualnie, w parach lub małych grupach. Każdy uczeń/para/grupa otrzymuje kartę pracy do zapisywania na niej odpowiedzi.

5. Stacje powinny zawierać zadania o różnym stopniu trudności i uwzględniać różnorodne formy aktywności. Ćwiczenia z jednego zestawu dotyczyć powinny jednego tematu, działu, czasem tekstu lub zagadnienia.

6. Liczbę stacji z zadaniami ustala nauczyciel. Dobrze, by była większa co najmniej o jedną od liczby grup. Uczniowie „odwiedzają” stacje w dowolnej kolejności.

7. Zmiana stacji następuje po wykonaniu

poprzedniego zadania lub po upływie przeznaczonego na to czasu.

8. Chcąc zróżnicować pracę uczniów możemy podzielić stacje na obowiązkowe i fakultatywne. Oferta powinna zawierać zadania zróżnicowane pod względem stopnia trudności, a tym samym stwarzać uczniom szansę na wykazanie się umiejętnościami, motywując ich zarazem do pokonywania coraz to nowych trudności.

9. Można przygotować tzw. stację kontrolną, przy której uczniowie mogą sprawdzić swoje zadania.

10. Przygotowując zadania warto określić, ile czasu uczniowie będą potrzebowali na wykonanie poszczególnych poleceń. Polecenia powinny być krótkie i jednoznaczne.

11. Nauczyciel jest strażnikiem czasu i czuwa nad sprawnym przebiegiem lekcji. W razie potrzeby służy pomocą. Powinien monitorować błędy popełniane przez uczniów i wykorzystywać to do planowania dalszej pracy.

Metoda stacji zadaniowych ma wszechstronne zastosowanie. Polecam jej wykorzystywanie nie tylko na zajęciach z języka polskiego, języków obcych, matematyki, geografii, fizyki czy biologii, ale również na lekcjach przedmiotów zawodowych.

Grażyna Adamiec - LCDNiKP

DRUŻYNA MARZEŃ w SP nr 202 w Łodzi

Mam na imię Magda i od zawsze jestem marzycielką. Ale jestem również nauczycielką i to wcale nie od wczoraj, tylko chyba też od zawsze. Nawet trochę się w tej pracy w szkole zasiedziałam – całe osiemnaście lat! Byłam nauczycielem WF-u w gimnazjum, nauczycielem świetlicy w podstawówce. I to właśnie w świetlicy przesłam najtrudniejszą szkołę. Ja jednak tak już mam, że w stresie działam. Działam i marzę... Zaczęło się od „Małego Mistrza”, zajęć z wychowania fizycznego z maluchami. To było dla mnie zupełnie nowe doświadczenie. Owszem uczyłam wuefu, ale nastolatków. A tu takie szkraby - klasy I-III... Podczas prowadzenia zajęć zauważyłam, że dzieci mają bardzo dużą potrzebę ruchu, z łatwością przyswajają nowe umiejętności, chętnie podejmują się nowych wyzwań i często przejawiają predyspozycje sportowe. Dlatego widząc zaangażowanie dzieci na zajęciach, ich naturalną potrzebę „wybiegania się” i przede wszystkim ich dziecięcą radość z najmniejszego sukcesu, postanowiłam stworzyć specjalny program treningowy dostosowany do ich możliwości psychoruchowych oraz uwzględniający ich zainteresowania. Tak powstał program „Drużyna Marzeń”, którego realizacja trwała w Szkole Podstawowej nr 202 w Łodzi od roku 2016 przez kolejne lata. Program ten napisałam i prowadziłam wspólnie z moim kolegą - również nauczycielem wychowania fizycznego - Cezarym Książ-

kiem. Rozumieliśmy się bez słów. Każdy pomysł wzbudzał entuzjazm i nakręcał nie tylko nas, ale i naszych podopiecznych. Marzył nam się harmonijny rozwój psychiczny i fizyczny uczniów. Ważne było dla nas, by nauczycy ich aktywnie spędzać czas wolny. Chcieliśmy odebrać ich od smartfonów, telewizorów, tabletów i stworzyć wszystkim (a zwłaszcza tym nieśmiałym, wycofanym, nie trenującym w żadnym klubie sportowym) możliwości uczestniczenia w prawdziwych zawodach sportowych oraz - a może przede wszystkim! - przełamania własnych słabości. Początkowo prowadziliśmy zajęcia dwa razy w tygodniu, jednak w trakcie realizacji programu okazało się, że cieszą się one bardzo dużym zainteresowaniem, więc zwiększyliśmy ich liczbę do czterech razy w tygodniu - dzieląc uczestników na dwie grupy wiekowe (klasy I - II i klasy III - IV). Solidna praca, zapał i marzenia doprowadziły naszą Drużynę Marzeń do finałów ważnych liczących się w świecie szkolnego sportu zawodów. Byliśmy coraz lepsi. Sięgaliśmy nawet po złoto! Nasze osiągnięcia to: III miejsce w Łodzi w dwa ognie usportowione dziewcząt (2016); IV miejsce w Łodzi w Memoriale Pawła Gozdana w grach i zabawach ruchowych (2017); IV miejsce w rozgrywkach wojewódzkich Orlikowej Ligi Mistrzów (2017); I miejsce w Mistrzostwach Łodzi w trójboju lekkoatletycznym chłopców (2017); III miejsce w Łodzi

w dwa ognie usportowione chłopców (2017); mistrzostwo w Lidze Lekkoatletycznej chłopców (2018); udział w finałach województwa w czwórboju lekkoatletycznym (2018). Moją największą radością jest to, że udało nam się rozbudzić w dzieciach pasję do uprawiania sportu i aktywnego spędzania czasu wolnego, że uwierzyły we własne możliwości, pokonały lęk przed startem w zawodach i przekonały się, że mogą odnosić sportowe sukcesy. Ogromnie cieszy również fakt, że podczas zajęć oraz zawodów dzieci uczyły się wzajemnego szacunku i wzajemnej pomocy, odpowiedzialności za siebie i innych, życzliwości - jednym słowem, że udało nam się stworzyć szkolną sportową rodzinę, która pomagała sobie nie tylko na boisku, ale również poza nim, na przykład w odrabianiu lekcji, przygotowywaniu się do sprawdzianów, zdobywaniu dodatkowych materiałów, motywowaniu do zdobywania lepszych stopni i poprawy zachowania. Drużyna Marzeń to niezapomniane chwile, które zostaną na długo w naszej pamięci i sercach. Chciałabym zachęcić wszystkich nauczycieli zdolnych do marzeń, aby wykorzystali swój zapał i nasze doświadczenie i podjęli się tworzenia Drużyn Marzeń w swoich szkołach.

*Magda Frąckiewicz
- SP nr 91, wcześniej SP nr 202 w Łodzi*

Pomysł do upowszechnienia

DEKODUJEMY DYSLEKSJĘ - DZIAŁAMY Z ETWINNING

Nauczycielski zespół zadaniowy eTwinning działa przy Pracowni Edukacji Przeszkolnej i Wczesnoszkolnej ŁCDNiKP już od ponad trzech lat. Należące do niego nauczycielki łódzkich szkół i przedszkoli wykazują się niezwykłą aktywnością i kreatywnością, realizując z pasją kolejne przedsięwzięcia. Projekt „Uwaga: ruch! – dekodujemy dysleksję” był jednym z wielu w tym roku szkolnym. Jego wyjątkowość polegała na idei połączenia dwóch międzynarodowych inicjatyw: Tygodnia Świadomości Dysleksji oraz Tygodnia Kodowania i wykorzystaniu ich w aktywnościach partnerskich szkół i przedszkoli. Tegoroczne obchody Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji odbywały się pod hasłem „Dysleksja inspiruje do (nie)zwykłych działań”. W Tygodniu Kodowania europejskie państwa, jak co roku, konkurowały w liczbie zorganizowanych wydarzeń związanych z programowaniem. Pomysłodawczynią wydarzenia „Uwaga: ruch! – dekodujemy dysleksję”, a także koordynatorką współpracy partnerów była liderka zespołu zadaniowego eTwinning - Agnieszka Przybylak, nauczycielka ze Szkoły Podstawowej nr 162 w Łodzi. Projekt założyła wraz z Agnieszką Piekarską, nauczycielką ze Szkoły Podstawowej nr 153 w Łodzi i razem czuwały nad jego realizacją. Do udziału zgłosiły się łódzkie Przedszkola Miejskie nr 40, 48, 200 i 235 (Klub Kodujących Dzieci), a także Szkoły Podstawowe nr 26, 153, 162 i 190. W projekcie wzięły uczestniczyły dzieci w wieku od 3 do 12 lat, wraz z nauczycielami. Zadania były przygotowane w formie „podaj

dalej” i przypominały popularną grę w berka. Wylosowane grupy/klasa odpowiadały na percepcyjno-ruchowe wyzwania i przekazywały je następnym. Każdy zespół miał jeden dzień na wywiązanie się z zadania. Taka forma była bardzo emocjonująca, motywowała każdy zespół do częstego sprawdzania na platformie TwinSpace czy przygotowano już dla niego wyzwanie i czy zrealizowano to, które on przygotował. Planowanie i dokumentowanie działań wymagało od uczestników stosowania nowych

narzędzi TiK. Wszyscy poznawali nowe aplikacje do tworzenia filmików, kolaży, awatarów... Projekt obejmował takie działania jak:

- „Dekodujemy Dysleksję” - rozwijanie motoryki i koordynacji ruchowej poprzez zapamiętywanie i odtwarzanie sekwencji ruchu.
- „Mata (w) wyobraźni” - zadanie oparte na kreatywności i motywujące do treningu oczu.

- „Skrypty ruchowe” - odtwarzanie i projektowanie własnych sekwencji aktywności ruchowo-słuchowych („wyklaskiwane”).

- „Maszyna licząca” - wykorzystanie kodów cyfrowych do programowania ruchów. W zależności od wieku i umiejętności uczestników wykorzystano cyfry od 1 do 4, od 1 do 8, lub od 0 do 9 wraz z działaniami.

- „Debugowanie”, czyli tropienie nieprawidłowości skryptów programów - zadanie doskonalące spostrzegawczość oraz analizę i syntezę wzrokową. Wymagało od uczestników wyszukania i/lub ukrycia „bugów” na zdjęciach z wykorzystaniem narzędzi TiK

- „Taniec robota” - polegający na zapamiętaniu i prawidłowym odtworzeniu zgodnie z kodem i muzyką kroków tańczącego robota.

Poza korzyściami wynikającymi ze współpracy dzieci i z wykonania przez nie ćwiczeń mających pozytywny wpływ na rozwój zdolności uczenia się, efektem projektu jest baza ćwiczeń, zadań i gier łączących kodowanie z aktywnością ruchowo-percepcyjną. Materiały te zostały umieszczone na platformie TwinSpace. Są dostępne dla wszystkich zainteresowanych nauczycieli. Wspólna praca przyniosła wszystkim uczestnikom - i tym dorosłym, i tym małym - wiele radości i satysfakcji. Zapraszamy chętnych nauczycieli do włączenia się w działania naszego zespołu i wspólnego realizowania kolejnych projektów.

*Małgorzata Marczak - dyrektor PM nr 200,
Ewelina Kujawka - nauczycielka PM nr 200,
Anna Rostrygin - konsultant ŁCDNiKP*

Słów kilka o doradztwie zawodowym wśród uczniów klas I - III

Tworząc sprawozdanie z realizacji zadań z zakresu doradztwa zawodowego w naszej szkole postanowiłam przedstawić pracę moich koleżanek - nauczycielek edukacji wczesnoszkolnej Szkoły Podstawowej nr 184 w Łodzi. To dzięki ich pracy moje sprawozdanie, jako koordynatora Wewnętrzny Szkolnego Systemu Doradztwa Zawodowego, miało imponującą ilość stron. Piszę ten artykuł dla nich i o nich, w podziękowaniu za bardzo atrakcyjną realizację doradztwa zawodowego. Nie sposób przedstawić wszystkiego, zaprezentuję więc tylko wybrane działania. Swoją zawodową przygodę nasi najmłodszy uczniowie rozpoczęli od zajęć wstępnych „Co robią moi rodzice?” i zdefiniowania pojęcia zawód. Potem przyszła kolej na spotkania z najbliższymi osobami - rodzicami, dziadkami, dalszą rodziną dotyczące poznawania różnych zawodów. Odbyły się lekcje: „Praca policjanta i jego rola w ruchu drogowym” oraz kolejna „Poznanie zawodu projektanta ubioru”. Nasi najmłodszy uczniowie mieli także szereg wyjść na warsztaty zawodoznawcze. Brali udział w

warsztatach w Muzeum Farmacji - „Poznanie obowiązków farmaceuty”, w warsztatach florystycznych „Poznanie zawodu florysty”, w warsztatach kulinarnych - „Poznanie zawodu piekarza, kucharza, cukiernika”, a lekcję „Poznanie pracy stolarza” mieli podczas wycieczki do pobliskiej Castoramy. Uczestnicząc w Filharmonii Łódzkiej w koncercie dla dzieci pt. „Muzyka z Krecika” poznali efekty pracy kompozytora muzyki filmowej, dyrygenta i muzyków. Wycieczka do Lasu Łągiwnickiego umożliwiła im poznanie zawodu leśnika, wycieczka do Teatru Muzycznego - poznanie pracy aktora, wycieczka do polskiego parlamentu - poznanie miejsca pracy posła i senatora, wycieczka do miejscowości Lipka - poznanie pracy pszczelarza. Należy jednak podkreślić, że doradztwo zawodowe w klasach I – III nie sprowadzało się w naszej szkole tylko do spotkań i warsztatów. Uczniowie w czasie zajęć lekcyjnych pisali opowiadania twórcze z zastosowaniem nazw zawodów oraz ustaleniem, kim w przyszłości chcą zostać bohaterowie opowiadania. Czytając lekturę „Pisze troski”

autorstwa Toma Justyniarskiego poznawali zawód weterynarza. Czytając rozdział książki „Zawodowcy” autorstwa Pawła Beręsewicza rysowali przedmiotów, które kojarzą się z prezentowanymi zawodami i zapoznawali się z pracą wykonujących je osób. Uczestniczyli też w szeregu różnorodnych tematycznie lekcji zawodoznawczych, takich jak: „Jesienne prace na polu” (zawód rolnika), „Obliczenia pieniężne” (zawód kasjera), „Jesienny pejzaż (zawód artysty – malarza), „Fryderyk Chopin - czy kompozytor to zawód”, „Mierzenie długości - centymetr, milimetr (zawód krawcowej), „Wizyta u lekarza” (pogłębianie wiedzy o różnych specjalizacjach lekarskich), „Skąd się wzięły pieniądze?” (zawód bankowca). Jak widać, nauczycielki edukacji wczesnoszkolnej zadbały o uatrakcyjnienie zajęć z doradztwa zawodowego dla najmłodszych uczniów naszej szkoły. To dzięki nim nauka o zawodach stała się naprawdę interesująca.

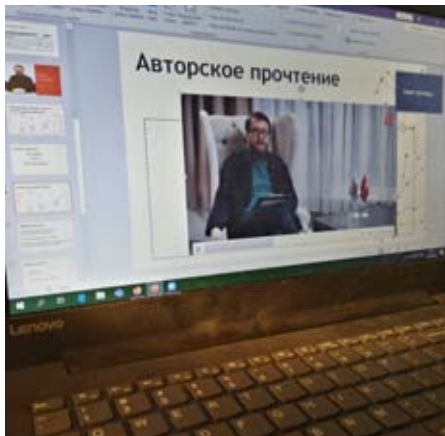
Iwona Drzeń – koordynator Wewnętrzny Szkolnego Systemu Doradztwa Zawodowego w SP nr 184 w Łodzi

„Zumiliśmy” po rosyjsku czyli o dyktandzie w czasach pandemii

Po raz drugi w tym roku zdecydowałem się zorganizować w Łodzi Totalne Dyktando - wieloletni międzynarodowy projekt, którego ideą jest pisanie dyktanda w tym samym czasie na całym świecie. Co roku tekst przygotowuje znany rosyjski pisarz. W tegorocznej edycji autorem był Andriej Gielasimow. Akcja zwyczajowo odbywała się na początku kwietnia, ale w tym roku, z powodu pandemii, przeniesiono ją na 17 października. Umożliwiono także udział online, ja jednak zdecydowałem się na przeprowadzenie Totalnego Dyktanda w wersji tradycyjnej - w szkole. Dlatego w śro-

dę, po uroczystościach związanych z Dniem Nauczyciela, przygotowałem salę dla uczestników, oczywiście w pełni odpowiadającą wymogom sanitarnym. Z miarką sprawdzałem odległości między stolikami, przy wejściu umieściłem płyn do dezynfekcji i rękawiczki. I dumny z efektów moich starań oczekiwałem na sobotę, jednak już w czwartek, sytuacja diametralnie się zmieniła i okazało się, że ze względów epidemiologicznych dyktando w wersji stacjonarnej jest niemożliwe. Coż zrobić? Miałem niewiele czasu do namysłu, do wydarzenia zostawało kilkadziesiąt godzin, musiałem działać. Choć mogłem odesłać uczestników do sieci, by napisali dyktando poprzez

stronę głównego organizatora, to nie chciałem pozostawiać ich samych. Dlatego zdecydowałem się utworzyć wydarzenie na Zoomie. Oczywiście było to dla mnie dodatkowe wyzwanie, ale sprostąłem mu, także dzięki temu, że w przeprowadzeniu dyktanda pomogła mi Szkoła Języka Rosyjskiego „Na Wostok”. I tak w sobotnie południe „zumilo” z nami 28 osób. Wśród nich było wielu moich uczniów, ale w wydarzeniu wzięli również udział studenci, mieszkańcy naszego województwa, a nawet nasi rodacy mieszkający na co dzień w Rosji. Nie odbyło się bez problemów. Ktoś pisał, że nie otwiera mu się program, od innego uczestnika program wymagał hasła, a jeszcze ktoś nas nie słyszał. Jednak zdecydowanej większości udało się napisać dyktando, co mnie bardzo ucieszyło. Tekst poświęcony Konstantinowi Ciołkowskiemu, rosyjskiemu uczoneму polskiego pochodzenia, jednemu z pionierów kosmonautyki, twórcy modelu teorii ruchu i budowy rakiety kosmicznej. Poziom uczestników tegorocznego dyktanda był naprawdę wysoki, większość popełniała nieliczne tylko błędy ortograficzne. Zdecydowanie słabiej wypadła interpunkcja. W głównej mierze piszący zapominali wydzielać zwroty imiesłowowe. Zwycięzca nie zrobił żadnego błędu ortograficznego i zaledwie dwa błędy interpunkcyjne!

Dwa tygodnie później ponownie spotkał się na Zoomie, by podsumować wydarzenie. Główną nagrodą była książka Andrieja Gielasimowa z jego autografem, którą specjalnie z myślą o uczestnikach przywiozłem ze swojej ostatniej podróży do Moskwy. Dzięki nawiązaniu współpracy z lokalnymi instytucjami laureaci otrzymali ponadto kursy językowe, vouchery do restauracji, a także książki i podręczniki do nauki języka rosyjskiego. Ogłoszeniu wyników dyktanda towarzyszył emocjonujący interaktywny językowo-kulturoznawczy test na Kahoot. Konkursowicze musieli m.in. odgadnąć, na którym zdjęciu jest Ała Pugaczowa, kto jest autorem wiersza „Zimowy wieczór”, co jest farszem pielmieni oraz dokończyć refren piosenki „Bieleje rozy”. Oprócz konkursu wszyscy uczestnicy wzięli udział w loterii. Specjalne koło w aplikacji ClassTools wylosowało szczęśliwca, który dostał płytę Augustina Griszyzna – lidera moskiewskiej rock-grupy Dlina Dychania. Artysta gościł w mojej szkole rok temu, podczas swojej podróży do Polski. Zagrał wówczas minikoncert dla siódmo- i ósmoklasistów. Dla uczestników zorganizowaliśmy również miniwykład, z którego dowiedzieli się m.in. co to jest „Iwan-ciaj”, jak przyrządzić prawdziwie pielmieni oraz jaki jest rosyjski odpowiednik „zimnych nówek”. Mimo trudnej epidemicznej sytuacji udało się nam więc zorganizować małe święto języka rosyjskiego. I chociaż odbyło się to online – dostarczyło uczestnikom wiele pozytywnych wrażeń. Konkursowicze czekają już na kolejne dyktando, które odbędzie się w kwietniu 2021 r. W jakiej formie? Nikt tego na razie nie wie, ale tegoroczna edycja udowodniła, że żadna sytuacja nie jest w stanie zmienić naszych planów i zamierzeń. Ważne, żeby chcieć i działać. W moim przypadku - realizować swoje pasje i zamiłowanie do języka rosyjskiego.

Tekst i zdjęcia Kamil Dyjankiewicz
- nauczyciel języka rosyjskiego w SP nr 29
i 47 LO w Łodzi

ZIMOWE HARCE NA WUEFIE

I kto by pomyślał, że siedzeniem w domu można się zmęczyć? A właśnie, że można, i to okrutnie. Dlatego wszyscy - nauczyciele, uczniowie i rodzice - tak tęsknili za powrotem do lekcji stacjonarnych. Dzieciaki z klas I - III konstantynowskiej „Dwójki” zwłaszcza do ukochanych lekcji WF. Udało się! A gdy tylko spadł śnieg uczniowie klasy 3a wraz z nauczycielem Sylwestrem Karpiszem korzystając z pięknej zimowej pogody „uciekli ze szkoły” na przyciągniętych z domów sankach. Żartom i wygłupom nie było końca, ale nie tylko, bo w zabawowej formie poznali zimowe dyscypliny sportowe oraz różnego rodzaju zabawy ruchowe do wykorzystania podczas zimowej aury. W trakcie zajęć - wprawdzie zupełnie nieświadomie - kształtowali zdolności motoryczne oraz koordynację ruchową. Naj-

większą atrakcją były wyścigi zaprzęgów oraz zjazdy na sankach z ulubionej góry Siwabelek powstałej na miejscu dawnego grodziska Rszew. Dzięki zrealizowanym lekcjom uczniowie poznali również różne rodzaje śniegu i jego przydatność w przeprowadzeniu zabaw i gier. Przypomnieli sobie zasady hartowania organizmu oraz doboru odpowiedniego do warunków pogodowych stroju. Uczyli się współpracy i współdziałania w grupie, a także dbania o bezpieczeństwo własne i kolegów. Doskonaliли swoją sprawność fizyczną i umiejętności ruchowe, rozwijali własną inwencję twórczą i wyobraźnię w zabawach i grach na śniegu... A już tak mniej oficjalnie: wybiegali się w końcu do woli. Nawet nie zdawałem sobie sprawy, jak bardzo im tego brakowało w tym zdalnym zasiedzeniu. Dlatego

z satysfakcją myślę, że choć troszeczkę przyczyniłem się do tego, że moi uczniowie zapamiętają tę zimę 2021, kiedy to na wuefie mogli wyhasać się na śniegu do woli.

Sylwester Karpisz - nauczyciel WF w Szkole Podstawowej nr 2 w Konstantynowie Łódzkiej
Sylwester Karpisz to nietuzinkowy nauczyciel, który tworzy innowacje, dzieli się swoją wiedzą i ciągle doskonali swój warsztat pracy. Pasjonują go nie tylko zimowe zabawy i ruch na świeżym powietrzu, ale także taniec, pływanie i piłka ręczna. Co najważniejsze, wszystkie te pasje zaszczebia również swoim uczniom.

Sylwester Karpisz - nauczyciel WF
w SP nr 2 w Konstantynowie Łódzkiej

WORLDSKILLS POLAND - Z LUBLINA DO SZANGHAJU

Już drugiego czerwca odbędą się w Lublinie Krajowe Eliminacje WorldSkills Poland. Ich zwycięzcy będą reprezentowali Polskę w 2022 r. w największym, międzynarodowym konkursie umiejętności branżowych WorldSkills w Szanghaju. Uczestnicy WorldSkills Poland 2021 Lublin Nowe Technologie - najlepsi zawodnicy z całej Polski – zmierzą się w 5 konkurencjach, takich jak mechatronika, cyberbezpieczeństwo, chmura obliczeniowa, przemysł 4.0, robotyka mobilna. Organizatorami wydarzenia są: Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Urząd Marszałkowski w Lublinie, LCIT, Stowarzyszenia Cyberbezpieczni oraz Partnerzy Konkurencji: Festo Polska, T-Systems, ITSS i Spice Gears.

WorldSkills Poland to inicjatywa obecna w naszym kraju od blisko czterech lat. Jednym z jej głównych celów jest podnoszenie kwalifikacji zawodowych młodych ludzi, poprzez uczestnictwo w prestiżowych zawodach EuroSkills i WorldSkills - największych w Europie i na świecie konkursach, nazywanych często „olimpiadami zawodów branżowych”. Zadaniem tych konkursów jest promowanie umiejętności zawodowych. Za ich przebieg odpowiada światowa organizacja WorldSkills International. Zmaganiom każdorazowo towarzyszą prezentacje, pokazy, wystawy, konferencje i seminaria branżowe. Konkurs światowy WorldSkills odbywa się naprzemiennie co 2 lata z konkursem europejskim EuroSkills. Startujący mogą konkurować ze sobą w sześciu obszarach zawodowych: technologia informatyczna i komunikacyjna, produkcja i inżynieria, technologia budowni-

ctwa, transport i logistyka, usługi społeczne i osobiste, sztuka i moda. Ostatni konkurs WorldSkills gościła Rosja. Podczas 4-dniowych zmaganiach aż 1354 młodych profesjonalistów próbowało swoich sił w 56 konkurencjach. Polska reprezentacja debiutowała, po raz pierwszy w historii biorąc udział w globalnej edycji zawodów. W konkurencji „gotowanie” Maciej Pisarek wywalczył dla Polski srebrny medal. Czy lubelskim finalistom uda się powtórzyć sukces naszego młodego kucharza? Przekonamy się w przyszłym roku. Na razie pora na proces rekrutacji, preeliminacji i oczywiście na krajowy finał w nowoczesnych wnętrzach Lubelskiego Centrum Kultury. Nad prawidłowym przebiegiem całego konkursu będą czuwać zaproszeni do współpracy najlepsi eksperci z poszczególnych branż. Na zwycięzców czekają wspaniałe nagrody, przede wszystkim możliwość reprezentowania Polski na międzynarodowym konkursie WorldSkills, który odbędzie się w dniach 12 - 17 października 2022 r. w Szanghaju, w Chinach. Dodatkowo złoci medaliści mogą liczyć na roczny cykl szkoleń, obejmujący m.in. praktyczne warsztaty zawodowe, szkolenia z rozwoju kompetencji miękkich i języka angielskiego. Te ostatnie nie bez przyczyny są bardzo ważnym elementem przygotowań, ponieważ cały konkurs odbywa się w języku angielskim.

Czerwcowy finał w Lublinie nie jest jedynym konkursem zaplanowanym na ten rok przez Zespół WorldSkills Poland. Parę dni wcześniej w Tarnowie wystartują Eliminacje Krajowe WorldSkills Poland 2021 Tarnów w kategorii technik laboratorium chemicz-

nego, natomiast w listopadzie odbędzie się pierwszy krajowy konkurs Skills Poland - ważny krok do EuroSkills, do zorganizowania którego Polska aspiruje. Planowanych jest minimum 12 konkurencji, zmagania potrwać 2 dni, gościnnie wystąpią zawodnicy zagraniczni. Również zagraniczni eksperci wesprą polskich w wyborze najlepszych. Zwycięzcy, podobnie jak w przypadku eliminacji krajowych WorldSkills w Lublinie i Tarnowie, będą reprezentować Polskę w Szanghaju. Rok 2021 będzie zatem rokiem pełnym wyzwań dla inicjatywy WorldSkills Poland.

Organizatorzy WorldSkills Poland, zapraszają uczniów i młodych adeptów fachu do udziału w eliminacjach, natomiast pracodawców do współpracy z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji. Szczegółowe informacje o samych eliminacjach można uzyskać przez link <https://worldskillspoland.org.pl/skillspoland2021-lublin/>, a o organizacji WorldSkills Poland przez link <https://worldskillspoland.org.pl/>

Beata Kwiatkowska - LCDNiKP

O ZDALNYM KSZTAŁCENIU SŁÓW KILKA CHYBA MAM DOŚĆ!

To była jedna z najczęstszych myśli, jakie towarzyszyły mi w drugim półroczu minionego roku szkolnego. Zdalne nauczanie okazało się ogromnym wyzwaniem, do którego ani ja, ani inni nauczyciele, których znam, nie byliśmy przygotowani. Zamknięcie szkół i przejście z trybu stacjonarnego na zdalny budziło skrajne emocje, początki były się bardzo trudne. Wielogodzinna praca przed komputerem wyczerpywała. To rozpisywanie krok po kroku, co i jak uczeń powinien wykonać! To zastanawianie się, czy wszystko, co napisałam, będzie dla uczniów zrozumiałe, a przede wszystkim interesujące! To ciągle wyszukiwanie filmów instruktażowych, ciekawych stron internetowych! To tworzenie mnóstwa własnych, całkiem innych niż dotychczas, materiałów dydaktycznych! To nieustanne odpisywanie na wiadomości od uczniów i rodziców, które niestety nie zawsze były merytoryczne i dotyczyły sedna sprawy! Cóż, sytuacja była

stresująca dla wszystkich, więc czasem należało zacisnąć zęby... Zwłaszcza że pedagogiczna chęć połączenia się z uczniami online często niestety nie szła w parze z ich możliwościami lub chęciami. To wszystko sprawiało, że nauczycielski duch i pasja gasły jak płomień w wypalającej się świecy i coraz częściej - trzeba powiedzieć to wprost, bez owijania w bawełnę - przychodziła do skołatanej głowy myśl porzucenia zawodu. Na szczęście na horyzoncie pojawiły się dwie szalupy ratunkowe. Pierwszą i najbardziej pomocną okazało się wsparcie kolegów i koleżanek nauczycieli. Wprawdzie kontakt był utrudniony, bo jedynie zdalny, jednak niezastąpiony. Dzielenie się doświadczeniami, materiałami, pomysłami i wszystkim, co może być przydatne, a także spotkania online, aby po prostu móc się zobaczyć i „wspólnie” wypić kawę, budziła myśl, że nikt z nas nie jest sam i razem jest różnie. Drugim wzmocnieniem okazał się projekt Lek-

cjaEnter, dzięki któremu wiele dróg zdalnej pracy przestało być krętych, a przynajmniej zakrętów znacznie ubyło. Poznanie nowych możliwości, narzędzi i sposobów pracy pozwoliło na lepszy kontakt z uczniami. Oczywiście mimo wszelkich wysiłków nie zastąpiło to kontaktu bezpośredniego, stacjonarnego. Od początku byłam i nadal jestem zdania, że kształcenie zdalne, szczególnie w pierwszych etapach edukacji, nie jest korzystne. Ale skoro jest konieczne ze względu na pandemię, nie ma przecież innego wyboru. Przed nami ciężki rok szkolny. Czy po zdobyciu pewnych doświadczeń teraz będzie łatwiej? Nie wiem, na pewno będzie inaczej. Jednak to my, nauczyciele jesteśmy kapitanami szkolnych statków i musimy zrobić wszystko, by wyszły one z tych sztormów całe.

Mirosława Maj

JAK NIEMOŻLIWE STAJE SIĘ MOŻLIWE CZYLI O RADOŚCI Z UCZENIA I UCZENIA SIĘ

W Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego już drugi rok działa Zespół Twórczych Pedagogów „Nolens Volens”, prowadzony przez Mariolę Zajdlie, kierownika Ośrodka Zarządzania w Edukacji. Skupia on nauczycieli, pedagogów szkolnych i pedagogów specjalnych wywodzących się ze szkół różnych typów, którzy naczelnym hasłem swojej codziennej pracy dydaktycznej, opiekuńczej i wychowawczej uczynili tezę sformułowaną przez Petera Kline’a „Nauka jest najbardziej efektywna wówczas, kiedy sprawia radość”. Spotkania zespołu są okazją do dzielenia się wiedzą i doświadczeniem w zakresie stosowania metod wyzwalających kreatywność uczniów i pobudzających ich aktywność. Podczas planowania i realizacji procesu edukacyjnego członkowie zespołu – twórczy pedagodzy - przywiązują szczególną wagę do tworzenia właściwej atmosfery sprzyjającej uczeniu się, a także do atrakcyjnego sposobu prezentacji materiału. Nie boją się eksperymentować. Uczą się, jak uczyć uczenia się. Dzięki spotkaniom w Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego mogą w gronie zainteresowanych kreatywnej pedagogiki osób skonfrontować własne przemyślenia i opinie na temat wykorzystywania w praktyce szkolnej

twórczego myślenia, myślenia krytycznego, kreatywnego rozwiązywania problemów, różnych technik zapamiętywania i samego myślenia o myśleniu

Mieliśmy to szczęście, że jeszcze na początku marca 2020 r., tuż przed pandemią i przejściem na kształcenie zdalne, mogliśmy uczestniczyć w zajęciach modelowych w XXXIII Liceum Ogólnokształcącym w Łodzi, podczas których nauczycielka języka polskiego organizowała proces edukacyjny we współpracy z pedagogiem wspierającym. Działania obydwu nauczycielek - Katarzyny Buch i Aleksandry Błażejewskiej, a także działania uczniów, koncentrowały się wokół tematu : „Jak pobudzić wyobraźnię? Analizujemy utwory poetyckie polskich futurystów”. Z przyjemnością obserwowaliśmy uczniów trzeciej klasy integracyjnej, którzy niezwykle aktywnie, mimo obecności obserwatorów, pracowali podczas zajęć. Prowadzące wykorzystały elementy różnych metod aktywizujących. Sprawdziła się tutaj zarówno „burza mózgów”, jak i metoda ćwiczeń praktycznych. Pamiętano o indywidualizacji procesu, w którym uczestniczyli licealiści ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, posiadający orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego. Zauważyliśmy, że praca nad nieła-

twoim tematem, jakim jest analiza i interpretacja futurystycznych utworów poetyckich, sprawiała uczniom wiele przyjemności. Wykazali się oni zarówno wyobraźnią i kreatywnością, jak i umiejętnością analizowania i dedukowania oraz współpracy w grupie. Przedstawiciele Zespołu Twórczych Pedagogów „Nolens Volens” z ciekawością obserwowali, jak znakomicie przenikają się i dopełniają działania nauczyciela przedmiotu i nauczyciela wspierającego, jak swobodnie, w kooperacji, organizowany jest proces. Stworzone zostało odpowiednie środowisko edukacyjne. Prowadzące zadbały o wystrój sali, atmosferę uczenia się, tempo zajęć i właściwy układ czynności, co dobitnie świadczy o gruntownym rozpoznaniu potrzeb i możliwości uczących się oraz ich indywidualnych stylów uczenia się.

Lekcja zaprezentowana przez nauczycielki XXXIII Licem Ogólnokształcącego w Łodzi była z pewnością godnym upowszechnienia przykładem znakomitej praktyki edukacyjnej. Z niecierpliwością czekamy na kolejne równie interesujące zajęcia modelowe.

*Mariola Zajdlie - Ośrodek
Zarządzania w Edukacji LCDNiKP*

I am from Paradise

- Naturalna pielęgnacja ciała
- Urzekający zapach

DOSTĘPNE NA

www.apn-cosmetics.pl

 [apn.cosmetics](https://www.facebook.com/apn.cosmetics)

 [apn_cosmetics](https://www.instagram.com/apn_cosmetics)

KRONIKA WYDARZEŃ EDUKACYJNYCH

Laptopy dla uczniów od Łódzkiego Stowarzyszenia Pomocy Szkole

Łódzkie Stowarzyszenie Pomocy Szkole przekazało 17 placówkom zrzeszonym w Klubie Przodujących Szkół środki finansowe na zakup laptopów dla uczniów. Ze względu na pandemię wstrzymano w tym roku inicjatywę dotyczącą przyznawania stypendiów dla uzdolnionych uczniów oraz nagradzania nauczycieli nowatorów. Środki finansowe zaplanowane na stypendia i nagrody zarząd Łódzkiego Stowarzyszenia Pomocy Szkół postanowił przeznaczyć dla szkół na zakup laptopów, które wspomogą proces dydaktyczny, w tym kształcenie zdalne w okresie pandemii oraz podczas realizacji różnego rodzaju projektów, wymagających stosowania nowoczesnych technologii. Przekazano 85 tys. zł dla 17 szkół, w tym 12 z Łodzi (SP nr 34, 64, 71, 143, 149, 182, I LO, XV LO, XXVI LO, XXXI LO, Zespół Szkół Ekonomiczno-Turystyczno-Hotelarskich, Zespół Szkół Gastronomicznych) i 5 z województwa łódzkiego (II LO w Tomaszowie Maz., Zespół Sportowych Szkół Ogólnokształcących w Skierniewicach, SP nr 2 i SP nr 9 Kutnie, SP w Uniejowie), dla każdej szkoły po 5 tys. zł. Inicjatywę wsparła finansowo firma Hammermed, przekazując środki dla jednej szkoły.

Przegląd Twórczości Artystycznej Uczniów Szkół Zawodowych

W Zespole Szkół Politechnicznych w Łodzi podsumowano XXIV Przegląd Twórczości Artystycznej Uczniów Szkół Zawodowych. Przeprowadzono trzy konkursy: fotograficzny, literacki i plastyczny. W zmaganiach wzięło udział 111 uczniów z 32 szkół zawodowych z Łodzi i województwa łódzkiego. W projekt zaangażowanych było 47 nauczycieli. Łódzkie Stowarzyszenie Pomocy Szkole ufundowało nagrody dla laureatów, którymi zostali uczniowie Zespołu Szkół nr 3 w Pabianicach, Zespołu Szkół Przemysłu Mody w Łodzi, Zespołu Szkół Politechnicznych w Łodzi, Zespołu Szkół Elektroniczno-Informatycznych w Łodzi, Zespołu Szkół Zawodowych w Ozorkowie, Zespołu Szkół Geodezyjno-Technicznych w Łodzi, Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych w Radomsku, Zespołu Szkół Ekonomiczno-Turystyczno-Hotelarskich w Łodzi, Zespołu Szkół nr 2 w Pabianicach, Zespołu Szkół Ekonomii i Usług w Łodzi, Zgierskiego Zespołu Szkół Ponadpodstawowych w Zgierzu. Przegląd jest organizowany we współpracy z Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego oraz Wojewódzkim Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Łodzi.

Światowy Tydzień Przestrzeni Kosmicznej w Zespole Szkół Politechnicznych

Światowy Tydzień Przestrzeni Kosmicznej (World Space Week), ustanowiony przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, obchodzony jest od 2000 r., aby uczcić wkład badań nad przestrzenią kosmiczną w rozwój ludzkości. Również w Zespole Szkół Politechnicznych w Łodzi zorganizowano obchody, które zostały zarejestrowane na stronie World Space Week wśród ponad 9000 wydarzeń z całego świata. Koło Miłośników Fizyki i Astronomii „Przymat”

zaprosiło młodzież do udziału w konkursie plastyczno-konstrukcyjnym „Model satelity” i w quizie internetowym „Co wiem o kosmosie i satelitach?” oraz do udziału w zajęciach koła, na których złożony został z klocków lego model Międzynarodowej Stacji Kosmicznej.

Europejskie kodowanie w ŁCDNiKP

CodeWeek, czyli Europejski Tydzień Kodowania, to społeczna inicjatywa skierowana do wszystkich, którzy są zainteresowani programowaniem lub chcą rozpocząć swoją programistyczną przygodę. Akcja odbywa się na terenie całej Europy, wszystkie europejskie państwa konkurują w liczbie zorganizowanych wydarzeń. W organizację CodeWeek angażują się także polscy nauczyciele i uczniowie. Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego uczestniczy w wydarzeniu corocznie, zdobywając certyfikaty, z których najnowszy pochodzi z roku 2020.

Łódzkie szkoły laureatami konkursu „Szkoła dla pracodawców - pracodawcy dla szkoły

Cel konkursu to promocja szkół i pracodawców osiągających wysoką jakość i efektywność współpracy w kształceniu zawodowym. Organizatorem jest Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie. 6 listopada 2020 r. podczas dwudniowej konferencji online „Rozwój współpracy z pracodawcami w zakresie podnoszenia adekwatności, jakości i atrakcyjności kształcenia zawodowego oraz doradztwa zawodowego” ogłoszono wyniki VII edycji konkursu. W gronie laureatów znalazły się: Zespół Szkół Edukacji Technicznej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Łodzi oraz Zespół Szkół Samochodowych w Łodzi.

Europejski Tydzień Umiejętności Zawodowych

Europejski Tydzień Umiejętności Zawodowych (European Vocational Skills Week), organizowany od 2016 roku, jest coroczną inicjatywą Komisji Europejskiej, związaną z podniesieniem świadomości korzyści płynących z kształcenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji zawodowych. W 2020 r. wydarzenie odbyło się w dniach 9 - 13 listopada w formie hybrydowej w Berlinie, a także online w całej Unii Europejskiej. Organizatorzy zachęcali szkoły i placówki do przygotowywania lokalnych edycji EVSW. W Polsce inicjatywa została podjęta m.in. przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji oraz przez Związek Pracodawców Motoryzacji i Artykułów Przemysłowych (we współpracy z Polską Izbą Motoryzacji i Katowicką Specjalną Strefą Ekonomiczną).

V Forum Edukacji Dorosłych

Forum Edukacji Dorosłych to coroczna konferencja dla użytkowników Elektronicznej Platformy na Rzecz Ucznia się Dorosłych w Europie - EPAL. Organizowana jest przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji oraz działające w jej ramach Krajowe Biuro EPAL. Motywem przewodnim piątej edycji spotkania, które odbyło się w dniach 23 - 27 listopada 2020 r., było wsparcie uczącego się. Rozmawiano o tym, jak można usprawnić proces uczenia się, jakich narzędzi użyć oraz jak motywować i angażować uczących się.

W forum uczestniczyli konsultanci Ośrodka Kształcenia Zawodowego i Ośrodka Zarządzania w Edukacji ŁCDNiKP.

Tischnerowskie drogowskazy online

Finał XIV Ogólnopolskiego Konkursu Filozoficzno-Oratorskiego „Na ścieżkach życia - Tischnerowskie drogowskazy”, organizowanego przez XXIII LO im. ks. prof. J. Tischnera w Łodzi we współpracy z Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego, Polskim Towarzystwem Filozoficznym, Uniwersytetem Łódzkim, Towarzystwem Przyjaciół Łodzi oraz Stowarzyszeniem „Drogami Tischnera”, ze względu na pandemię przeprowadzono online. Laureatami zostali uczniowie: XXIII LO w Łodzi (pierwsze miejsce), XXVI LO w Łodzi (drugie i trzecie miejsce oraz wyróżnienie), CKZiU nr 1 w Wadowicach - Technikum nr 2 (wyróżnienie) oraz Zespołu Szkół Politechnicznych w Łodzi (wyróżnienie). Celem konkursu jest upowszechnianie wiedzy o życiu i twórczości ks. prof. Józefa Tischnera oraz kształtowanie umiejętności retorycznych. Jury oceniło sześć wystąpień finalistów, będących oratorskimi komentarzami do wybranych myśli ks. prof. J. Tischnera.

Wychowanie komunikacyjne na medal

Polski Związek Motorowy medalem upamiętniającym swoje 70-lecie uhonorował Janusza Moosa - dyrektora Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego oraz konsultantów Pracowni Edukacji Przedzawodowej ŁCDNiKP: Barbarę Preczyńską, Bożenę Piekarską i Krzysztofa Makowskiego - kierownika pracowni. Medale przyznano w podziękowaniu za wieloletnią efektywną współpracę w zakresie wychowania komunikacyjnego. Polski Związek Motorowy powstał 30 stycznia 1950 roku z połączenia Automobilklubu Polski (rok założenia 1909) i Polskiego Związku Motocyklowego (rok założenia 1924). Pełni funkcję polskiej federacji narodowej w sportach motorowych i jest członkiem Polskiego Komitetu Olimpijskiego, a także federacji międzynarodowych. Zgodnie ze statutem PZM zajmuje się propagowaniem wiedzy i kultury motoryzacyjnej, prowadzi działania na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego, promuje turystykę motorową i caravaningową, a także zajmuje się pojazdami zabytkowymi.

Najlepsza lekcja o muzyce polskiej

Aldona Danielewicz-Malinowska, doradca metodyczny Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego, została laureatką konkursu „Najlepsza lekcja o muzyce polskiej”, zorganizowanego przez Narodowy Instytut Fryderyka Chopina. Pianinem dla macierzystej szkoły (ZSO nr 1 w Łodzi) ufundowanym przez firmę Yamaha nagrodzono jej lekcję online „Muzyka, polityka, miłość w życiu Michała Kleofasa Ogińskiego”. Konkursowe jury doceniło bogatą zawartość informacyjną, staranność przygotowania i zwartą formę lekcji, trafny wybór i dobrą realizację celu dydaktycznego, duże zaangażowanie i entuzjazm nauczyciela oraz poszukiwanie ciekawych pomysłów dydaktycznych.

Opr. Grażyna Adamiec i Tomasz Misiak

SPOŁECZNA AKADEMIA NAUK

ZNAJDŹ SWOJĄ ŚCIEŻKĘ KARIERY

DLACZEGO SAN?

PONAD 25 LAT
doświadczenia

CZOŁOWE MIEJSCA
w rankingach

**ATRAKCYJNY
SYSTEM**
stypendiów
i refundacji

**OŚRODKI
DYDAKTYCZNE**
w całej Polsce

**25 KIERUNKÓW
KSZTAŁCENIA**
artystyczne,
biznesowe, medyczne,
prawne, techniczne,
społeczne
i humanistyczne

**PROGRAM
ERASMUS+**
praktyki i staże
zagraniczne

**ŚCISŁA WSPÓŁPRACA
Z CLARK UNIVERSITY**
amerykański dyplom
Master

**NAJWIĘKSZA
NIEPUBLICZNA
UCZELNIA W POLSCE**
www.san.edu.pl

**BEZPŁATNE
KURSY I WARSZTATY
DLA SZKÓŁ ŚREDNICH**
www.matura.san.edu.pl

Stanowiska dydaktyczne Przemysłu 4.0

Najważniejsze technologie w jednym miejscu

FESTO

Fabryka Przemysłu 4.0

Odzwierciedla najnowsze osiągnięcia Przemysłu 4.0 w zakresie procesu wymiany informacji i zasobów w sieci produkcyjnej fabryki, oferując modułowy system do celów dydaktycznych i badawczych.

Przemysł Gumienny

Tel.: +48 734 480 761

przemysl.gumienny@festo.com

Festo Sp. z o.o.

Janki k. Warszawy

ul. Mszczonowska 7

05-090 Raszyn

